

Bruxelles, 26.10.2022
COM(2022) 541 final

2022/0345 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
privind epurarea apelor uzate urbane (reformare)

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SEC(2022) 541 final} - {SWD(2022) 541 final} - {SWD(2022) 544 final}

CUPRINS

EXPUNERE DE MOTIVE	2
1. CONTEXTUL PROPUNERII	2
2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE	5
3. REZULTATE ALE EVALUĂRILOR <i>EX POST</i> , ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI.....	6
4. IMPLICAȚIILE BUGETARE	12
5. ALTE ELEMENTE	12

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Directiva privind epurarea apelor uzate urbane¹ a fost adoptată în 1991. Obiectivul acestei directive este protejarea mediului împotriva deteriorării provocate de evacuările de ape uzate provenite din surse urbane și din anumite sectoare industriale. Statele membre au obligația de a se asigura că apele uzate din toate aglomerările cu peste 2 000 de locuitori sunt colectate și tratate în conformitate cu standardele minime ale UE. Statele membre trebuie, de asemenea, să desemneze „zone sensibile” în conformitate cu criteriile incluse în directivă, în cazul cărora se aplică standarde și termene mai stricte. În plus, statele membre raportează la fiecare 2 ani cu privire la punerea în aplicare a directivei. Aceste informații sunt publicate de Comisie în rapoarte bienale.

În 2019 a fost finalizată o evaluare REFIT aprofundată² (denumită în continuare „evaluarea”) a directivei, care a confirmat că punerea în aplicare a acesteia a condus la o reducere semnificativă a emisiilor de poluanți. În UE, apele uzate din aproximativ 22 000 de orașe, care reprezintă o poluare corespunzătoare unui număr de aproximativ 520 milioane de locuitori echivalenți³, sunt tratate în sisteme centralizate. Efectele asupra calității lacurilor, râurilor și mărilor din UE sunt vizibile și tangibile.

Eficacitatea directivei se explică în principal prin simplitatea cerințelor acesteia, care permite o asigurare directă a respectării ei. În prezent, 98 % din apele uzate din UE sunt colectate în mod adecvat și 92 % sunt tratate în mod adecvat, chiar dacă un mic număr de state membre întâmpină încă dificultăți în a se conforma pe deplin cerințelor directivei. Fondurile europene oferă un sprijin esențial, ajutând statele membre să realizeze investițiile necesare. În medie, în UE se alocă anual 2 miliarde EUR investițiilor în alimentarea cu apă și salubritate. Potrivit evaluării, această abordare care combină asigurarea respectării cerințelor cu sprijin financiar a dat roade și a contribuit la asigurarea treptată a unor **niveluri ridicate de conformare** la directivă.

Operatorii din domeniul apelor uzate sunt în principal (60 %) societăți publice deținute de autoritățile publice competente. Pot fi și societăți private care desfășoară activități pentru o autoritate publică competentă, precum și societăți mixte. Acești operatori fac parte dintr-o piață „captivă”, deoarece persoanele fizice și societățile conectate la rețeaua publică nu își pot alege operatorii. Atât evaluarea, cât și procesul de consultare au confirmat faptul că acest sector reacționează în principal la cerințele legale.

Evaluarea a identificat trei serii principale de dificultăți neabordare, care au servit drept bază pentru definirea problemelor legate de evaluarea impactului:

¹ JO L 135, 30.5.1991

² Documentul de lucru al serviciilor Comisiei SWD (2019) 700, *Evaluarea Directivei 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale*.

³ Unitatea standard pentru măsurarea poluării este „locuitorul echivalent” (LE). Aceasta descrie poluarea medie emisă de o persoană pe zi. Pe lângă evacuările provenite de la populația UE, instalațiile de epurare centralizată tratează și apele uzate provenite de la IMM-uri conectate la rețelele publice de colectare.

1. Poluarea rămasă din surse urbane: directiva se axează pe poluarea din surse menajere colectată și tratată în instalații centralizate. Se acordă mai puțină atenție altor surse de poluare urbană, care devin în prezent dominante (orașele mai mici de 2 000 de locuitori echivalenți, instalațiile descentralizate, poluarea cauzată de apele pluviale). Valorile-limită pentru epurarea anumitor poluanți sunt depășite în prezent, având în vedere progresul tehnic înregistrat din 1991, și au apărut noi poluanți, cum ar fi microplasticele sau micropoluhanții, care pot fi dăunători mediului sau sănătății publice în concentrații foarte mici.

2. Alinierea directivei la Pactul verde european⁴: de la adoptarea directivei au apărut noi provocări societale. Pactul verde european stabilește obiective de politică ambițioase de combatere a schimbărilor climatice, sporire a circularității economiei UE și reducere a degradării mediului. Sectorul apelor uzate trebuie să depună eforturi suplimentare pentru: a-și reduce emisiile de gaze cu efect de seră (34,45 de milioane de tone de CO₂e/an – aproximativ 0,86 % din totalul emisiilor UE), a-și reduce consumul de energie (aproximativ 0,8 % din consumul total de energie în UE) și a deveni mai circular prin îmbunătățirea gestionării nămolurilor de epurare (în special printr-o mai bună recuperare a azotului și a fosforului și a materiilor organice potențial valoroase) și prin creșterea gradului de reutilizare în condiții de siguranță a apelor tratate.

3. Un nivel de guvernare insuficient și inegal: evaluarea și studiile recente realizate de OCDE au evidențiat faptul că nivelul performanței variază foarte mult de la un operator la altul. La rândul său, Curtea de Conturi⁵ a subliniat într-un raport că principiul „poluatorul plătește” nu este suficient aplicat. Metodele de monitorizare și de raportare ar putea fi îmbunătățite, în special printr-o mai mare digitalizare. În fine, recenta criză provocată de pandemia de COVID-19 a arătat că apele uzate reprezintă o sursă foarte rapidă și fiabilă de informații utile pentru sănătatea publică dacă există o bună coordonare între autoritățile competente în materie de sănătate și de gestionare a apelor uzate.

Revizuirea directivei este unul dintre rezultatele Planului de acțiune privind reducerea la zero a poluării. Obiectivul principal îl constituie abordarea dificultăților menționate mai sus într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor, păstrând în același timp simplitatea directivei pentru a asigura punerea în aplicare corespunzătoare și respectarea cerințelor acesteia.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Se preconizează că revizuirea Directivei privind epurarea apelor urbane reziduale va reduce într-o mai mare măsură evacuările poluante din surse urbane. În acest sens, este direct legată de revizuirea listelor de poluanți din Directiva privind standardele de calitate a mediului⁶ și din Directiva privind apele subterane⁷ – două directive „fiice” ale Directivei-cadru privind apa⁸ (DCA), care reglementează nivelurile acceptabile de poluanți din corpurile de apă de suprafață și subterane. Revizuirea Directivei privind epurarea apelor urbane reziduale va avea un impact pozitiv asupra viitoarelor revizuirii ale Directivei-cadru „Strategia pentru mediul marin”⁹ (MSFD) și a revizuirii Directivei privind apa pentru scăldat¹⁰. Aceasta este legată și

⁴ COM(2019) 640 final

⁵ Raport special 12/2021: *Principiul „poluatorul plătește”: aplicare inconsecventă în cadrul politicilor de mediu și al acțiunilor pentru mediu ale UE.*

⁶ JO L 348, 24.12.2008

⁷ JO L 372, 27.12.2006

⁸ JO L 327, 22.12.2000

⁹ JO L 164, 25 iunie 2008

¹⁰ JO L 64, 4 martie 2006

de revizuirea Directivei privind emisiile industriale¹¹ și de revizuirea conexă a Regulamentului E-PRTR¹², întrucât unele emisii industriale sunt colectate în rețelele publice de colectare. Acțiunile suplimentare incluse în revizuirea Directivei privind epurarea apelor urbane reziduale pentru a reduce și mai mult micropoluantii și în special pe cei care provin din utilizarea produselor farmaceutice și a produselor de îngrijire personală vor contribui la punerea în aplicare corectă a Strategiei pentru promovarea sustenabilității în domeniul substanțelor chimice și a Strategiei UE în domeniul farmaceutic¹³.

Planul de acțiune privind economia circulară¹⁴ indică în mod clar necesitatea unei mai bune integrări a sectorului apelor uzate urbane în economia circulară. Acest aspect este deosebit de relevant pentru Directiva privind nămolurile de epurare¹⁵, care reglementează utilizarea nămolurilor de epurare în agricultură și are implicații pentru propunerea privind sănătatea solului anunțată în Strategia UE privind solul pentru 2030.

Există legături directe cu Strategia privind biodiversitatea, deoarece reducerea poluării apei are un efect benefic direct asupra ecosistemelor. Acțiunile în favoarea orașelor verzi, cum ar fi cele care decurg din Actul legislativ privind refacerea naturii¹⁶, pot nu numai să creeze un habitat propice pentru polenizatori, păsări și alte specii, ci și să contribuie în mod direct la controlul apelor pluviale și al poluării aferente acestora, îmbunătățind în același timp calitatea generală a vieții. O mai bună gestionare a calității apei și a cantităților de apă din zonele urbane va contribui și la adaptarea la schimbările climatice.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Noua realitate geopolitică impune Uniunii Europene să accelereze energic tranziția către o energie curată pentru a pune capăt dependenței sale de furnizori nefiabili și de combustibili fosili proveniți din surse volatile. În conformitate cu obiectivele planului REPower EU¹⁷ și cu propunerea legislativă COM (2022) 222 din 2022 de modificare a Directivei privind energia din surse regenerabile, care evidențiază deja instalațiile de epurare a apelor uzate drept zone pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile, se preconizează că revizuirea directivei va contribui în mod direct la aceste obiective prin stabilirea unui obiectiv clar și măsurabil de a atinge neutralitatea energetică în sectorul epurării apelor uzate până în 2040. Din experiența statelor membre celor mai avansate reiese că acest obiectiv poate fi realizat printr-o combinație de acțiuni de îmbunătățire a eficienței energetice, în conformitate cu principiul „eficiența energetică înainte de toate”, și prin producția de energie din surse regenerabile, în special de biogaz din nămoluri, care poate înlocui importurile de gaze naturale.

Acest obiectiv este în deplină consonanță cu obiectivul neutralității climatice urmărit de UE, inclus în Legea europeană a climei¹⁸ combinată cu Regulamentul privind partajarea eforturilor¹⁹, care prevede că statele membre trebuie să își reducă, în conformitate cu obiectivele naționale, emisiile de GES din sectoarele neafiate sub incidența ETS. Acesta este în concordanță și cu recenta propunere de reformare a Directivei privind eficiența

¹¹ JO L 334, 17.12.2010

¹² JO L 33, 4.2.2006

¹³ COM(2020) 761 final.

¹⁴ COM(2020) 98 final.

¹⁵ JO L 181, 4 iulie 1986.

¹⁶ COM/2022/304 final.

¹⁷ COM(2022) 108 final.

¹⁸ JO L 243, 9.7.2021.

¹⁹ JO L 156, 19.6.2018.

energetică²⁰, care include un obiectiv anual de reducere cu 1,7 % a consumului de energie pentru toate organismele publice, cu propunerea din 2021 de revizuire a Directivei privind energia din surse regenerabile²¹ și cu planul REPowerEU, care include un obiectiv mai ambițios care prevede că 45 % energie trebuie să provină din surse regenerabile până în 2030. Inițiativa ar putea contribui și la îndeplinirea obiectivului planului REPower EU de a crește producția de biometan în UE la 35 miliarde de metri cubi în 2030 și la [Propunerea COM/2021/805 a Comisiei de regulament privind reducerea emisiilor de metan](#), prezentată în 2021.

Revizuirea prezentei directive este în deplină concordanță și cu propunerile finale ale Conferinței privind viitorul Europei, în special cu propunerile privind combaterea poluării, mai precis cu propunerea nr. 2.7 privind „Protejarea surselor de apă și combaterea poluării râurilor și oceanelor, inclusiv prin cercetarea și combaterea poluării cu microplastice”.

În ultimul rând, prezenta propunere va contribui în mod direct la principiul 20 al Pilonului european al drepturilor sociale²². De asemenea, UE s-a angajat să respecte Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă și obiectivele sale de dezvoltare durabilă, printre care ODD 6 privind accesul la salubritate și igienă adecvate și echitabile pentru toți.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temei juridic

Actuala Directivă privind epurarea apelor urbane reziduale are ca temei articolul 192 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE)²³, care prevede că *politica Uniunii în domeniul mediului urmărește să asigure un nivel ridicat de protecție, ținând seama de diversitatea situațiilor din diferitele regiuni ale Uniunii. Aceasta se bazează pe principiile precauției și acțiunii preventive, pe principiul remedierii, cu prioritate la sursă, a daunelor provocate mediului și pe principiul „poluatorul plătește”*. De aceea, trebuie să se ia măsuri în domeniul gestionării apelor uzate în conformitate cu aceste dispoziții-cheie și având în vedere competențele partajate cu statele membre. Aceasta înseamnă că UE poate legifera numai ținând seama în mod corespunzător de principiile necesității, subsidiarității și proporționalității.

• Subsidiaritate (în cazul competențelor neexclusive)

Acțiunea UE rămâne esențială pentru a se asigura că toți locuitorii UE pot beneficia de pe urma îmbunătățirii calității apei râurilor, lacurilor, apelor subterane și mărilor. Întrucât 60 % din corpurile de apă din UE sunt transfrontaliere, este necesar să se asigure același nivel de protecție peste tot și în același ritm, pentru a se evita riscul ca eforturile depuse de unele state membre să fie periclitare de lipsa de progres a altora. Evaluarea a arătat că, în majoritatea statelor membre, directiva a acționat ca un motor unic al investițiilor în infrastructurile necesare.

Evaluarea a mai confirmat că acțiunea UE are potențialul de a asigura în continuare un **nivel egal de protecție a mediului și a sănătății umane** în toate statele membre. În ultimii 30 ani de punere în aplicare a Directivei privind epurarea apelor urbane reziduale, calitatea zonelor pentru scăldat (prin urmare, a zonelor pentru turism și recreere), a apei brute utilizate pentru a

²⁰ JO L 315, 14.11.2012.

²¹ COM/2021/557 final.

²² COM/2021/102 final.

²³ JO C 326, 26.10.2012

produce apă potabilă și a corpurilor de apă în general fie a fost menținută, fie, în mai multe cazuri, s-a îmbunătățit. Recenta pandemie de COVID-19 a demonstrat interdependența statelor membre în ceea ce privește circulația virusurilor. Asigurarea unei monitorizări eficiente, rapide și armonizate a factorilor patogeni din apele uzate poate fi benefică pentru întreaga UE. În lipsa unei acțiuni armonizate și integrate la nivelul UE, posibilitățile de urmărire a noilor tipuri de virusuri și de supraveghere a altor **parametri sanitari** relevanți în apele uzate ar fi realizate numai în câteva state membre, probabil cele mai avansate.

Îmbunătățirea **accesului la salubritate** ar trebui să fie asigurată pentru întreaga populație a UE. Egalitatea în ceea ce privește **accesul la informații-cheie** (referitoare la performanțele economice și de mediu ale operatorilor din domeniul apelor uzate) ar trebui, de asemenea, să fie asigurată pentru toți cetățenii. Toate statele membre suportă consecințele **schimbărilor climatice**, în special asupra regimurilor lor hidrologice. Regimurile pluviometrice s-au schimbat, ceea ce, pe lângă inundații, crește riscurile de poluare din cauza apelor pluviale netratate (evacuările de apă ca urmare a furtunilor și apa de șiroire urbană). În mod similar, poluanții care încep să prezinte motive de îngrijorare, cum ar fi micropoluanții sau microplasticele, sunt prezenți în toate statele membre. Această constatare este valabilă și pentru majoritatea încărcăturilor rămase provenite din surse urbane, care afectează calitatea apei în toate statele membre. Factorii determinanți ai problemelor identificate sunt, la rândul lor, foarte similari de la un stat membru la altul.

În cele din urmă, evaluarea a arătat că standardele UE au fost un factor esențial pentru dezvoltarea **la nivelul UE a unei industrii a apei competitive** la nivel mondial. De la adoptarea directivei, au fost create mai multe întreprinderi care au devenit lideri mondiali în domeniul epurării apelor uzate și își exportă serviciile în întreaga lume. Modernizarea în continuare a standardelor UE, de exemplu prin introducerea de noi cerințe privind micropoluanții sau utilizarea energiei, ar stimula **inovarea** și, în cele din urmă, **economiile de scară**.

- **Proportionalitate**

Opțiunea preferată include un **pachet proporționat** de măsuri care reprezintă **cel mai bun raport calitate-preț** dintre toate opțiunile posibile (a se vedea secțiunea 7.1 din evaluarea impactului pentru mai multe detalii). S-a acordat o atenție deosebită găsirii unei soluții optime bazate pe elementele următoare:

- analiza costurilor și a beneficiilor (sau analiza eficacității costurilor în cazul micropoluanților, în lipsa unei metode fiabile de cuantificare a beneficiilor): **beneficiile monetizate sunt în mod sistematic mai mari decât costurile** pentru fiecare măsură a opțiunii preferate în toate statele membre;
- **reducerea sarcinii administrative și asigurarea conformității:** prin direcționarea măsurilor către un număr restrâns de instalații sau aglomerări se pot obține rezultate semnificative în ceea ce privește parametrii-cheie, cum ar fi reducerea poluării, consumul de energie și emisiile de gaze cu efect de seră, în paralel cu menținerea sarcinii administrative la un nivel proporțional și cu asigurarea unui nivel ridicat de asigurare a conformității;
- introducerea unei **abordări bazate pe riscuri** pentru majoritatea măsurilor propuse, care va contribui la asigurarea faptului că investițiile sunt efectuate acolo unde este cea mai mare nevoie de ele.

Atunci când a fost necesar să se ajungă la soluții optime la nivel local, autorităților naționale sau locale li s-a acordat flexibilitate. A fost cazul, de exemplu, în ceea ce privește atingerea

obiectivului neutralității energetice sau reducerea emisiilor din apele pluviale datorită planurilor de gestionare integrată a apei.

- **Alegerea instrumentului**

Obiectivul inițiativei poate fi urmărit cel mai bine printr-o reformare a directivei care – astfel cum se arată în evaluarea REFIT – este cel mai adecvat instrument juridic pentru a reglementa colectarea și epurarea apelor uzate urbane.

O directivă prevede că statele membre au obligația de a-și realiza obiectivele și de a pune în aplicare măsurile în cadrul propriilor sisteme naționale de drept material și procedural. Această abordare oferă statelor membre o mai mare libertate, față de un regulament, în ceea ce privește punerea în aplicare a unei măsuri a UE, deoarece statele membre au posibilitatea de a alege mijloacele cele mai adecvate pentru punerea în aplicare a măsurilor prevăzute în directivă.

3. **REZULTATE ALE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI**

- **Evaluările *ex-post*/verificarea adecvării legislației existente**

Evaluarea REFIT a Directivei privind tratarea apelor urbane reziduale a fost efectuată în 2019. Pe lângă cele trei dificultăți principale evidențiate în evaluare (a se vedea mai sus), evaluarea eficacității directivei a arătat că aceasta a **reușit să reducă încărcăturile de poluanți vizați** din surse punctuale urbane (apele uzate menajere/urbane și poluarea industrială similară). Încărcăturile cu consum biochimic de oxigen, cu azot și cu fosfor din apele uzate epurate au scăzut la nivelul UE cu 61 %, 32 % și, respectiv, 44 % între 1990 și 2014. Acest lucru a îmbunătățit în mod clar calitatea corpurilor de apă din UE.

Evaluarea coerenței a arătat că, în ansamblu, directiva este coerentă la nivel intern. În general, Directiva privind epurarea apelor urbane reziduale funcționează în sinergie cu alte acte legislative ale UE și contribuie în mod semnificativ la atingerea obiectivelor **Directivei-cadru privind apa**, ale **Directivei privind apa pentru scăldat** și ale **Directivei privind apa potabilă**²⁴. Într-o mică măsură, există suprapuneri în ceea ce privește activitățile acoperite de Directiva privind tratarea apelor urbane reziduale în comparație cu Directiva privind emisiile industriale. În general, nu există probleme de coerență cu noile politici ale UE; cu toate acestea, ar putea exista posibilități de îmbunătățire a coerenței dintre Directiva privind tratarea apelor urbane reziduale și politicile privind clima și energia.

Analiza relevanței și a eficacității a evidențiat necesitatea unei intervenții continue, nu în ultimul rând pentru că apele uzate urbane epurate în mod necorespunzător sau neepurate reprezintă în continuare unul dintre principalele motive pentru care apele din UE nu reușesc să atingă cel puțin o stare bună, astfel cum se prevede în Directiva-cadru privind apa. Mai mult, comunitatea științifică, decidenții politici și publicul larg consideră că dovezile tot mai numeroase privind **contaminanții care încep să prezinte motive de îngrijorare**, inclusiv micropoluanții, cum ar fi produsele farmaceutice și microplasticele din corpurile de apă, reprezintă o problemă din ce în ce mai importantă.

În ceea ce privește potențialul economiei circulare, Directiva privind epurarea apelor urbane reziduale conține dispoziții limitate privind reutilizarea apelor uzate și a nămolurilor sau recuperarea componentelor valoroase. Acestea nu au fost niciodată puse în aplicare cu

²⁴ JO L 435, 23.12.2020

strictețe, parțial din cauza lipsei unor standarde armonizate solide la nivelul UE și a riscurilor potențiale pentru sănătatea umană.

Evaluarea valorii adăugate a intervenției la nivelul UE, care a inclus analizarea conformității Directivei privind epurarea apelor urbane reziduale cu principiul subsidiarității, a arătat că numeroase voci din rândul părților interesate recunosc că directiva este în continuare necesară și că retragerea acesteia ar avea un impact negativ. Directiva sprijină protejarea a aproximativ 60 % din bazinele hidrografice transfrontaliere ale UE împotriva efectelor negative ale evacuărilor de ape uzate. În ultimul rând, în evaluare au fost identificate diferite posibilități de simplificare și de îmbunătățire a utilizării digitalizării, care au fost incluse în revizuirea directivei.

Evaluarea a fost îmbunătățită în urma sugestiilor formulate de Comitetul de control normativ (avizul din 17 iulie 2019), în special în ceea ce privește principalele cauze ale dificultăților întâmpinate de unele state membre în respectarea directivei, contextul mai larg care influențează calitatea apelor UE și importanța abordării noilor poluanți. Concluziile au fost consolidate și s-au furnizat detalii suplimentare cu privire la situația fiecărui stat membru.

- **Consultări cu părțile interesate**

Evaluarea și, ulterior, evaluarea impactului au fost supuse unui proces de consultare temeinic, care a inclus diverse activități de consultare, stabilite în strategia de consultare. Metodele selectate pentru consultarea părților interesate au constat în interviuri semistructurate, ateliere interactive, o largă consultare publică online (CPO) adresată unei game largi de părți interesate cu privire la diverse subiecte și o consultare scrisă privind informațiile factuale și ipotezele pentru modelare. S-a organizat o conferință finală a părților interesate pentru a se culege opinii cu privire la diferitele opțiuni de politică propuse de Comisie.

CPO a durat 12 săptămâni, de la 28 aprilie la 21 iulie 2021. S-au primit în total 285 de răspunsuri și au fost depuse 57 de documente de poziție. CPO a adunat punctele de vedere ale respondenților cu privire la problemele legate de poluarea cu ape uzate și la modul optim de abordare a acestor probleme. Întrebările le-au cerut participanților să puncteze declarațiile sau măsurile propuse pe o scară de la unu (cele cu care sunt cel mai puțin de acord/eficacitate minimă) la cinci (cele cu care sunt cel mai mult de acord/eficacitate maximă).

Statele membre au fost consultate în repetate rânduri. O reuniune specifică cu experți din statele membre a contribuit la identificarea celor mai bune practici și opțiuni posibile la începutul procesului. În completarea acestei reuniuni, fiecare stat membru a fost consultat în 2020 pentru a construi un scenariu de referință solid (a se vedea mai jos). În plus, în 2021 au avut loc patru ateliere tematice online privind (i) monitorizarea și raportarea; (ii) apele uzate și nămolurile; (iii) costurile și beneficiile și (iv) monitorizarea integrată a apei. La 26 octombrie 2021 a avut loc o conferință finală virtuală a părților interesate în cadrul căreia s-au prezentat principalele opțiuni și primele rezultate ale evaluării impactului (s-au înregistrat 312 participanți de la 226 de organizații din 27 de state membre).

În general, a existat un consens larg în rândul părților interesate cu privire la necesitatea de a revizui și a moderniza directiva și cu privire la principalele opțiuni care trebuie luate în considerare pentru analiză în cadrul evaluării impactului. În general, în rândul părților interesate există un sprijin solid pentru măsurile incluse în opțiunea preferată, cu unele nuanțe în funcție de opțiuni și de grupurile de părți interesate.

De exemplu, a existat un consens larg în rândul părților interesate cu privire la necesitatea de a aborda problema micropoluantilor proveniți din apele uzate. În afară de unele părți interesate din mediul de afaceri (mai precis, din industria chimică și cea farmaceutică), toate

părțile interesate, inclusiv întreprinderile din domeniul apei, au sprijinit cerința de eliminare a micropoluantilor. Majoritatea părților interesate au insistat și asupra importanței măsurilor care trebuie luate la sursă, precum și a necesității de a aplica mai bine principiul „poluatorul plătește” prin responsabilizarea financiară a producătorilor pentru costurile legate de tratamentele suplimentare necesare pentru epurarea micropoluantilor. Abordarea bazată pe răspunderea extinsă a producătorilor s-a bucurat de un sprijin larg din partea majorității părților interesate, cu excepția sectoarelor industriei farmaceutice și chimice, care, în general, nu sunt în favoarea unui astfel de sistem, în special pe motiv că responsabilitatea financiară ar trebui fie să fie partajată între toți actorii implicați în lanț (de la industrie la consumatori), fie să fie asumată de autoritățile publice.

Idea auditurilor energetice s-a bucurat de un sprijin larg, în timp ce propunerea de a stabili obiective și ținte la nivelul UE privind neutralitatea energetică a fost mai puțin sprijinită de statele membre sau de autoritățile locale decât de alte părți interesate. Feedbackul suplimentar primit de la cei mai importanți reprezentanți ai industriei apei a arătat disponibilitatea de a include atât obiective energetice, cât și obiective de neutralitate climatică, cu un termen mai scurt (2030) decât cel prevăzut în prezentul raport. Cele mai avansate state membre au exprimat un sprijin clar în favoarea unui obiectiv la nivelul UE similar obiectivelor naționale. În ultimul rând, părțile interesate au solicitat, de asemenea, mai multă claritate cu privire la anumite aspecte, cum ar fi criteriile de desemnare a zonelor „sensibile” afectate de eutrofizare.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Pe lângă consultarea părților interesate, pentru elaborarea evaluării impactului au fost utilizate următoarele surse principale de informații:

Modele elaborate de JRC: de-a lungul mai multor ani, JRC a elaborat modele calitative și cantitative privind apa în UE. Aceste modele au fost adaptate la întrebările de politici legate de evaluare și de evaluarea impactului.

Consultarea unor experți ad-hoc: sub coordonarea JRC și a Direcției Generale Mediu (DG ENV), s-au desfășurat consultări ale unui miniconsorțiu de experți cu privire la anumite aspecte de politici (sisteme adecvate individuale, rezistența la antimicrobiene, evacuări combinate din conductele de canalizare și scurgeri de ape urbane, nutrienți, microplastice și emisii de gaze cu efect de seră). Pentru fiecare aspect s-a elaborat un raport care a fost utilizat direct în evaluarea de impact sau pentru a îmbunătăți modelul JRC. Se preconizează că toate rapoartele vor fi publicate în lunile următoare.

Sprijin din partea **Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE):** Pentru a sprijini evaluarea impactului DG ENV a cooperat cu OCDE pentru a elabora o metodologie privind beneficiile. OCDE a elaborat, de asemenea, mai multe rapoarte în sprijinul evaluării REFIT. În plus, OCDE a furnizat o analiză a aspectelor legate de transparență și guvernare.

Consultarea aprofundată a statelor membre: în 2020 a fost organizată o consultare specifică a fiecărui stat membru pentru a stabili un scenariu de referință solid și pentru a colecta date concrete cu privire la cele mai bune practici. Pentru fiecare țară a fost completată în prealabil o fișă cu ipoteza pe care JRC intenționa să o utilizeze în contextul modelării. Toate statele membre au furnizat contribuții ad-hoc în cursul acestei consultări.

Pentru a sprijini evaluarea impactului, două contracte de sprijin au fost atribuite unor **consultanți externi**, unul pentru evaluarea generală a impactului și altul privind fezabilitatea unui sistem de răspundere extinsă a producătorilor pentru micropoluanti.

- **Evaluarea impactului**

S-a efectuat o evaluare a impactului. Fișa-rezumat și avizul pozitiv al Comitetului de control normativ din 3 iunie 2022 sunt accesibile la următoarea adresă: [Registrul documentelor Comisiei \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/commission/eu/registru)

Pentru fiecare problemă ridicată de evaluare, s-au stabilit opțiuni de politici pe baza celor mai bune practici în vigoare în statele membre, precum și pe baza unei consultări aprofundate a părților interesate. Opțiunile lipsite de sprijin din partea părților interesate sau prea complexe pentru a fi puse în aplicare au fost eliminate într-un stadiu incipient. S-au prevăzut diferite niveluri de ambiție, de la un nivel scăzut de ambiție (măsuri aplicate numai instalațiilor mai mari) la un nivel ridicat de ambiție (aceleași măsuri, dar aplicate și instalațiilor mici)²⁵, cu un nivel intermediar de ambiție conform unei abordări bazate pe riscuri (se iau măsuri numai în cazul în care există un risc pentru mediu sau pentru sănătatea publică).

În ceea ce privește unele aspecte, consultarea a arătat că nu dispunem de prea multe opțiuni – de exemplu, în ceea ce privește instalațiile necentralizate (precum sistemele adecvate individuale), transparența sau monitorizarea parametrilor de sănătate. Pentru alte probleme (ploi abundente sau consumul de energie), în conformitate cu principiul subsidiarității, a fost lăsată suficientă flexibilitate pentru a permite conceperea soluțiilor celor mai eficiente din punctul de vedere al costurilor la nivel local.

Impactul opțiunilor a fost evaluat utilizând un model elaborat deja de Centrul Comun de Cercetare și utilizat în evaluarea REFIT. S-au elaborat, ca puncte de comparație, un **scenariu de referință** (care presupune conformitatea deplină a directivei existente cu termene suplimentare pentru unele state membre) și un **scenariu maxim fezabil**.

Pentru fiecare problemă, alegerea opțiunii preferate s-a bazat pe mai multe criterii: costuri/beneficii, costuri/eficacitate, nivelul contribuției la îndeplinirea obiectivelor Pactului verde european, reducerea poluării apei, ușurința asigurării conformității și reducerea sarcinii administrative. Opțiunea preferată include un **pachet proporționat** de măsuri care reprezintă **cel mai bun raport calitate-preț** dintre toate opțiunile posibile.

Următoarele măsuri principale se vor aplica treptat până în 2040.

Domeniul de aplicare al directivei va fi extins la aglomerările cu **de peste 1 000 de locuitori echivalenți**.

Se vor elabora **noi standarde** pentru instalațiile descentralizate (sistemele adecvate individuale), în timp ce statele membre vor trebui să introducă **inspecții eficiente** pentru aceste instalații.

Pentru a reduce poluarea cauzată de apele pluviale, statele membre vor trebui să elaboreze și să pună în aplicare **planuri de gestionare integrată a resurselor de apă** în toate

²⁵ Pragul pentru instalațiile „mai mari” a fost stabilit la 100 000 de locuitori echivalenți, ținând seama de faptul că 46 % din sarcina generată este tratată într-un număr relativ mic de instalații „mai mari” (974). A fost stabilit un alt prag, de 10 000 de locuitori echivalenți, întrucât 81 % din încărcătura este tratată în 7 527 instalații cu un număr de locuitori echivalenți mai mare de 10 000.

aglomerările mari și în cele cu un număr de locuitori echivalenți de peste 10 000 expuse unui risc pentru mediu. Se va acorda prioritate **măsurilor preventive**, inclusiv infrastructurilor verzi, și **optimizării** sistemelor de colectare, stocare și epurare existente printr-o mai bună utilizare a digitalizării pe baza unor standarde și specificații clar definite.

Emisiile de nutrienți vor fi reduse și mai mult prin stabilirea unor **valori-limită mai stricte** pentru epurarea azotului și a fosforului. Aceste noi standarde vor fi aplicate în mod sistematic tuturor instalațiilor de peste 100 000 de locuitori echivalenți, dar și în toate instalațiile de peste 10 000 de locuitori echivalenți situate în zone în care eutrofizarea continuă să reprezinte o problemă.

Se vor stabili **noi valori-limită** pentru **micropoluantii** care necesită o **epurare suplimentară**. Acestea ar urma să se aplice mai întâi tuturor instalațiilor mari și apoi instalațiilor de peste 10 000 de locuitori echivalenți în cazul în care există un risc pentru mediu sau sănătatea publică, pe baza unor criterii clare și simple.

Se va introduce un sistem de **răspundere a producătorului** care vizează produsele farmaceutice și de îngrijire personală – cele două surse principale de micropoluantii nocivi – în scopul de a **acoperi costurile suplimentare generate de epurarea** micropoluantilor și pentru a stimula introducerea pe piața UE a unor **produse mai puțin dăunătoare**²⁶.

Statele membre vor trebui să asigure o mai bună monitorizare și **urmărire a poluării din alte surse decât cele menajere**. Scopul este de a spori posibilitățile de reutilizare a nămolurilor și de reutilizare a apei după epurare și de a reduce riscurile de deversare în mediu a substanțelor care nu pot fi tratate și de funcționare defectuoasă a stațiilor de epurare.

Până în 2040, se va stabili un obiectiv de **neutralitate energetică** la nivel național pentru toate instalațiile de epurare a apelor uzate de peste 10 000 de locuitori echivalenți, în conformitate cu cele mai bune practici deja în vigoare în unele state membre; mai precis, energia utilizată de sector va trebui să fie echivalentă cu producția de energie din surse regenerabile din acest sector; pentru a contribui la îndeplinirea acestui obiectiv se vor cere **audituri energetice**²⁷ pentru toate instalațiile cu peste 10 000 de locuitori echivalenți.

Pentru a **îmbunătăți guvernanta** acestui sector, operatorii din domeniul apelor uzate vor fi obligați să monitorizeze și să **asigure transparența indicatorilor-cheie de performanță**.

Accesul la salubritate va fi îmbunătățit în deplină concordanță cu Directiva revizuită privind apa potabilă, recent adoptată, care, la rândul său, a adus îmbunătățiri accesului la alimentarea cu apă.

Monitorizarea și raportarea vor fi îmbunătățite pentru a utiliza mai bine posibilitățile oferite de **digitalizare**.

²⁶ Sistemul avut în vedere ar fi similar cu sistemele existente pentru gestionarea deșeurilor solide: importatorii și producătorii ar fi răspunzători din punct de vedere financiar pentru epurarea poluării generate de produsele lor. În acest caz, produsele farmaceutice și produsele de îngrijire personală reprezintă principalele surse de micropoluantii.

²⁷ Auditurile vor include o identificare sistematică a potențialului de consum sau de producție eficientă din punctul de vedere al costurilor a energiei din surse regenerabile în conformitate cu criteriile prevăzute în anexa VI la propunerea Comisiei de reformare a Directivei privind eficiența energetică [COM (2021) 558 final].

Statele membre vor trebui să organizeze cooperarea dintre **autoritățile lor competente în domeniul sănătății și al apelor uzate** astfel încât să existe o supraveghere permanentă a principalilor parametri de sănătate publică, cum ar fi prezența unor virusuri precum Covid-2.

Orizontul de timp al anului 2040 a fost ales în încercarea de a **acorda statelor membre suficient timp** pentru a realiza investițiile necesare. Se vor include obiective intermediare pentru a asigura punerea în aplicare treptată a directivei și pentru a oferi asigurarea că se iau măsuri cât mai devreme în cazul întârzierilor din anumite state membre.

În 2040, când se preconizează că toate măsurile vor fi în vigoare, principalele efecte ale opțiunii preferate pot fi rezumate după cum urmează:

- în ceea ce privește **poluarea apei**, în comparație cu scenariul de referință, poluarea totală ar fi redusă cu 4,8 milioane de locuitori echivalenți (sau 105 014 tone) pentru BOD, cu 56,4 milioane de locuitori echivalenți (sau 229 999 tone) pentru N, cu 49,6 milioane de locuitori echivalenți (sau 29 678 tone) pentru P, cu 77,4 milioane de locuitori echivalenți pentru încărcarea toxică de micropoluanti și 24,8 milioane de locuitori echivalenți pentru *E. coli*. Emisiile de microplastice ar fi reduse cu 9 %, în principal prin acțiuni de îmbunătățire a gestionării apelor pluviale.
- Prin măsurile planificate pentru a atinge neutralitatea energetică și prin epurarea suplimentară a azotului, **emisiile de GES** ar urma să fie reduse cu 4,86 milioane de tone (**37,32 % din emisiile care pot fi evitate** ale acestui sector), ceea ce este în conformitate cu obiectivele Legii europene a climei și ale pachetului legislativ „Pregătiți pentru 55” din domeniul climei.
- Începând din 2040, **costul total** s-ar ridica la 3,848 miliarde EUR pe an, **sub beneficiile monetizate preconizate** (6,643 miliarde EUR pe an până în 2040). Această concluzie este valabilă atât la nivelul UE, cât și pentru fiecare stat membru. Se preconizează că aceste costuri suplimentare vor fi acoperite printr-o combinație de tarife pentru apă (51 %), bugete publice (22 %) și prin noul sistem de răspundere a producătorilor (27 %) pentru epurarea micropoluantilor.

Cât despre cine va fi afectat, **operatorii din domeniul apelor uzate** sunt responsabili pentru colectarea, epurarea, monitorizarea și evacuarea corespunzătoare a diferitelor fluxuri de deșeuri. Modificările aduse Directivei privind tratarea apelor urbane reziduale vor avea un impact direct asupra acestor operatori. Vor fi necesare investiții suplimentare, în special pentru o mai bună gestionare a nutrienților, dar și pentru epurarea micropoluantilor. De asemenea, vor fi necesare investiții pentru a atinge neutralitatea energetică, chiar dacă aceste investiții vor fi profitabile pe termen mediu/lung.

Populația va fi afectată deoarece va trebui să achite tarifele și taxele pentru apă pentru a sprijini sectorul epurării apelor uzate. Până în 2040, **majorarea medie preconizată a tarifelor la apă** s-ar ridica la **2,3 % la nivelul UE**, cu diferențe între statele membre în funcție de strategiile lor de finanțare. Astfel cum se detaliază în evaluarea impactului, această majorare preconizată **nu va afecta** în general **accesibilitatea din punctul de vedere al prețurilor** a serviciilor de alimentare cu apă în niciun stat membru. Este esențial să se asigure accesul transparent la informații privind activitățile de epurare a apelor uzate, inclusiv cu privire la legătura dintre apă, energie și climă. Publicul larg va profita de beneficiile aduse în ceea ce privește apa potabilă și pentru scăldat curată, îmbunătățirea stării ecologice a apelor, conservarea biodiversității și îmbunătățirea reactivității sănătății publice în eventualitatea apariției unor focare de boli.

Industria tehnologiei și epurării apei va beneficia în mod direct de pe urma unor standarde mai stricte și a unor măsuri de extindere a domeniului de aplicare al directivei la aglomerările mai mici, de optimizare a activității și de reducere a consumului de energie și a emisiilor de GES. Opțiunea preferată va oferi **noi oportunități de afaceri** pentru dezvoltarea de noi tehnici de epurare, concomitent cu reducerea consumului de energie și a emisiilor de gaze cu efect de seră. Inovarea va fi stimulată, iar industria apei din UE își va putea păstra astfel avantajul comparativ. **Sectorul produselor de îngrijire personală și industria farmaceutică** vor trebui să înființeze noi organizații de „răspundere a producătorilor” și să finanțeze activitatea acestora. Aceste industrii vor avea posibilitatea de a transfera aceste noi costuri în prețul produselor lor (majorarea maximă fiind de 0,59 %) sau de a-și reduce marjele de profit (impact maxim fiind în medie de 0,7 %).

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

În conformitate cu concluziile evaluării REFIT, în directiva revizuită vor fi introduse **clarificări și simplificări**. Acestea se referă, de exemplu, la apele pluviale și al sistemele adecvate individuale, cu privire la care noile cerințe vor clarifica ceea ce se așteaptă de la statele membre. Unele **articole caduce** vor fi eliminate din text, cum ar fi posibilitatea de a desemna zone „mai puțin sensibile” sau de a reduce cerințele în regiunile costiere – două posibilități utilizate numai într-o regiune a unui stat membru. De asemenea, s-au depus eforturi pentru a **limita raportarea la elementele esențiale** care vor fi apoi utilizate pentru evaluarea conformității sau urmărirea progreselor înregistrate în ceea ce privește reducerea emisiilor. Se preconizează că aceste eforturi, combinate cu utilizarea instrumentelor digitale, vor limita sarcina administrativă, îmbunătățind în același timp calitatea și rapiditatea datelor colectate.

- **Drepturi fundamentale**

Se preconizează că propunerea va ameliora situația drepturilor fundamentale asigurând un acces mai bun la salubritate, în special pentru persoanele marginalizate și vulnerabile, în deplină concordanță cu Directiva privind apa potabilă, revizuită recent (care cuprinde dispoziții similare privind accesul la apă).

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Fișa financiară referitoare la implicațiile bugetare și la resursele umane și administrative necesare pentru prezenta propunere este integrată în fișa financiară legislativă pentru pachetul privind reducerea la zero a poluării, care este prezentată ca parte a propunerii de revizuire a listelor de poluanți care afectează apele de suprafață și apele subterane.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și modalități de monitorizare, evaluare și raportare**

Planificarea punerii în aplicare a principalelor acțiuni incluse în opțiunea preferată este rezumată în tabelul 2 de mai jos. Până în 2025 se vor institui noi activități de monitorizare: acestea se referă la emisiile în afara țării, la parametrii legați de sănătate, la indicatorii-cheie de performanță ai operatorilor, precum și la acțiunile de îmbunătățire a transparenței. Vor exista baze de date naționale și ale UE, care vor include toate elementele necesare pentru verificarea conformității, și se va stabili cine intră în categoria „persoanelor vulnerabile și marginalizate”, prevăzându-se în paralel acțiuni de îmbunătățire a accesului la salubritate.

Din rapoartele statelor membre pot fi extrași diferiți indicatori pentru **măsurarea succeselor înregistrate**:

- rata de conformitate existentă și distanța până la obiectiv pentru fiecare stat membru și fiecare nivel de epurare, care oferă o imagine de ansamblu excelentă a punerii în aplicare a directivei;
- numărul de instalații echipate cu epurare suplimentară pentru N/P și micropoluanti, precum și reducerea conexă a emisiilor de N/P și a încărcăturii toxice;
- consumul de energie al statelor membre și emisiile de GES aferente;
- numărul aglomerărilor care dispun de planuri de gestionare integrată pentru supraîncărcarea cu apă ca urmare a furtunilor și scurgerile de apă urbane și conformitatea acestor planuri cu obiectivul UE;
- măsurile luate de statele membre pentru a îmbunătăți accesul la salubritate și pentru a controla mai bine sistemele adecvate individuale, precum și un rezumat al principalilor indicatori de sănătate analizați în statele membre.

Se vor utiliza alte date pentru a măsura în mod expres impactul Directivei privind epurarea apelor urbane reziduale. Printre acestea se numără în special datele referitoare la calitatea apelor receptoare (râuri, lacuri și mări) provenite din Directiva-cadru privind apa și din Directiva-cadru privind mediul marin. Mai multe detalii privind parametrii posibili care trebuie raportați pentru evaluarea conformității și pentru măsurarea succesului directivei sunt furnizate în anexa 10 la evaluarea impactului.

O primă evaluare aprofundată a directivei revizuite poate fi așteptată în jurul anului 2030, când ar trebui ca majoritatea investițiilor pentru instalațiile mai mari să fi fost deja realizate. Această primă evaluare ar permite evaluarea succesului directivei revizuite și a problemelor nesoluționate legate de punerea în aplicare a acesteia. Dacă este necesar, s-ar putea avea în vedere măsuri corective pentru a asigura punerea în aplicare deplină a directivei revizuite. O altă evaluare ar putea fi prevăzută înainte de 2040 pentru a pregăti o posibilă revizuire a directivei.

	2025	2030	2035	2040
Supraîncărcarea cu apă ca urmare a furtunilor și scurgeri de apă urbane (ape pluviale)	Monitorizarea în vigoare	Planuri integrate pentru aglomerările > 100 000 de locuitori echivalenți + zonele expuse riscului identificate	Existența unor planuri integrate pentru aglomerările expuse riscului cu un număr de locuitori echivalenți cuprins între 10 000 și 100 000	Obiectivul orientativ al UE în vigoare pentru toate aglomerările cu peste 10 000 de locuitori echivalenți
Sisteme individuale adecvate	Inspecție periodică în toate SM + raportare pentru statele membre cu un mare număr de sisteme individuale adecvate	Standardele UE pentru sistemele individuale adecvate		

Aglomerări de mici dimensiuni	Noi praguri de 1 000 de locuitori echivalenți	Toate aglomerările conforme cu peste 1 000 de locuitori echivalenți		
Azot și fosfor	Identificarea zonelor expuse riscului (aglomerările cu un număr de locuitori echivalenți cuprins între 10 000 și 100 000)	Obiectiv intermediar pentru eliminarea N/P în instalații > 100 000 de locuitori echivalenți + noi standarde	Eliminarea N/P în toate instalațiile cu peste 100 000 de locuitori echivalenți + Obiectiv intermediar pentru zonele expuse riscului	Existența unor măsuri de eliminare a N/P în toate zonele expuse riscului (cu un număr de locuitori echivalenți cuprins între 10 000 și 100 000)
Micropoluanti	Înființarea de scheme de răspundere extinsă a producătorilor	Zonele expuse riscului identificate (cu un număr de locuitori echivalenți cuprins între 10 000 și 100 000) + Obiectivul intermediar pentru instalațiile cu peste 100 000 de locuitori echivalenți	Toate instalațiile cu peste 100 000 de locuitori echivalenți echipate + obiective intermediare pentru zonele expuse riscului	Toate instalațiile expuse riscului echipate cu epurare avansată
Energie	Audituri energetice pentru instalații cu peste 100 000 de locuitori echivalenți	Audituri pentru toate instalațiile cu peste 10 000 de locuitori echivalenți + obiectiv intermediar	Obiectiv intermediar privind neutralitatea energetică	Neutralitatea energetică atinsă și reducerea conexă a emisiilor de gaze cu efect de seră

Tabelul 2: Planificarea punerii în aplicare pentru principalele măsuri ale opțiunii preferate

- **Explicații detaliate cu privire la dispozițiile specifice ale propunerii**

Articolul 1 – Obiect

Obiectivele directivei au fost extinse pentru a include, pe lângă protecția mediului, protecția sănătății umane, reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, îmbunătățirea guvernanței și a transparenței sectorului, un acces mai bun la salubritate și – în urma recente crize provocate de pandemia de COVID-19 – monitorizarea periodică a parametrilor relevanți pentru sănătatea publică în apele uzate urbane.

Articolul 2 – Definiții

În conformitate cu concluziile evaluării REFIT, s-au adus câteva clarificări definițiilor existente. Au fost adăugate mai multe definiții referitoare la noile obligații ale directivei, cum ar fi „ape urbane de șiroire”, „supraîncărcarea cu apă ca urmare a furtunilor”, „canalizare combinată și separată”, „tratamente terțiare și cuaternare”, „micropoluant”, „salubritate”, „rezistență antimicrobiană” etc.

Articolul 3 – Sistemele de raportare

Obligația de a institui sisteme de colectare a apelor uzate urbane este extinsă la toate aglomerările cu peste 1 000 de locuitori echivalenți. Se introduce o nouă obligație pentru a se asigura că gospodăriile sunt conectate la sistemele de colectare acolo unde acestea există.

Articolul 4 – Sistemul individual sau alt sistem adecvat (articol nou)

Acesta este un articol nou care înlocuiește parțial fostul articolul 3. Se menține posibilitatea de a utiliza sisteme individuale adecvate, dar aceasta este limitată la cazuri excepționale. În acest sens, au fost introduse noi obligații:

sistemele individuale adecvate trebuie să fie proiectate, aprobate și controlate în mod corespunzător;

Trebuie furnizate justificări detaliate pentru utilizarea lor atunci când acestea reprezintă mai mult de 2 % din sarcina raportată tratată în aglomerări cu peste 2 000 de locuitori echivalenți.

Articolul 5 – Planuri de gestionare integrată a apelor uzate urbane (articol nou)

Acest nou articol introduce obligația de a elabora planuri de gestionare integrată a apelor uzate urbane la nivel local pentru a combate poluarea cauzată de apele pluviale (ape urbane de șiroire și supraîncărcarea cu apă ca urmare a furtunilor). Conținutul orientativ al planurilor, precum și obiectivele lor orientative care trebuie adaptate la circumstanțele locale, se bazează pe cele mai bune practici existente și sunt detaliate în anexa V. Va trebui să se elaboreze planuri pentru toate aglomerările cu peste 100 000 de locuitori echivalenți și pentru toate aglomerările cu un număr de locuitori echivalenți cuprins între 10 000 și 100 000 în care supraîncărcarea cu apă ca urmare a furtunilor sau scurgerile de apă urbane reprezintă un risc pentru mediu sau pentru sănătatea umană.

Articolul 6 – Epurare secundară (fostul articol 4)

Obligația de a aplica o epurare secundară apelor uzate urbane înainte de a le evacua în mediu este extinsă la toate aglomerările cu peste 1 000 de locuitori echivalenți (directiva existentă prevede că această obligație se aplică aglomerărilor de peste 2 000 de locuitori echivalenți).

Articolul 7 – Epurare terțiară (fostul articol 5)

Principalele obligații prevăzute de acest articol au fost modificate astfel încât epurarea terțiară să fie acum obligatorie pentru toate instalațiile mai mari care epurează o sarcină mai mare sau egală cu 100 000 de locuitori echivalenți. Epurarea terțiară va trebui să se aplice și evacuărilor din aglomerările cu un număr de locuitori echivalenți cuprins între 10 000 și 100 000 înspre zone identificate de statele membre ca fiind sensibile la eutrofizare.

Statele membre vor trebui să identifice zonele sensibile la eutrofizare de pe teritoriul lor prin actualizarea listelor existente de „zone sensibile”, elaborate în temeiul fostului articolul 5. Celelalte obligații prevăzute la prezentul articol au fost menținute și actualizate.

Articolul 8 – Epurare cuaternară (articol nou)

Acest nou articol introduce obligația de a aplica o epurare suplimentară apelor uzate urbane pentru a elimina cel mai larg spectru posibil de micropoluanti. Această epurare se va aplica tuturor stațiilor de epurare a apelor uzate urbane care au o sarcină mai mare sau egală cu 100 000 de locuitori echivalenți până cel târziu la 31 decembrie 2035. Până la 31 decembrie 2040, aceasta se va aplica, de asemenea, tuturor aglomerărilor cu un număr de locuitori echivalenți cuprins între 10 000 și 100 000 în zonele în care concentrația sau acumularea de micropoluanti prezintă un risc pentru sănătatea umană sau pentru mediu. Statele membre vor

trebui să identifice zonele respective de pe teritoriul lor în conformitate cu criteriile specificate în prezentul articol.

Articolul 9 – Răspunderea extinsă a producătorilor (articol nou)

Acest nou articol introduce, în sarcina producătorilor (inclusiv a importatorilor), obligația de a contribui la costurile epurării cuaternare prevăzute la articolul 8 din directivă în cazurile în care introduc pe piața națională a statelor membre produse care, la sfârșitul ciclului lor de viață, provoacă poluarea cu micropoluanti a apelor uzate urbane. Această contribuție financiară va fi stabilită pe baza cantităților și a toxicității produselor introduse pe piață.

Articolul 10 – Cerințe minime pentru organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor (articol nou)

Acest articol stabilește cerințele minime pentru organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor prevăzute la articolul 9 alineatul (5).

Articolul 11 – Neutralitatea energetică a stațiilor de epurare a apelor uzate urbane (articol nou)

Acest nou articol introduce obligația de a realiza neutralitatea energetică la nivel național în toate instalațiile de epurare a apelor uzate urbane cu un peste 10 000 de locuitori echivalenți. Până la 31 decembrie 2040, statele membre vor trebui să se asigure că totalul producției anuale de energie din surse regenerabile produse la nivel național de toate stațiile de epurare a apelor uzate urbane este echivalentă cu totalul consumului anual de energie al tuturor acestor stații de epurare a apelor uzate urbane. Pentru a contribui la atingerea acestui obiectiv, auditurile energetice ale stațiilor de epurare a apelor uzate urbane vor fi efectuate la intervale regulate și vor pune accentul îndeosebi pe identificarea și utilizarea potențialului de producție de biogaz, concomitent cu reducerea emisiilor de metan.

Articolul 12 – Cooperarea transfrontalieră (fostul articol 9)

Acest articol a fost ușor modificat: s-a adăugat un nou alineat (2), care prevede ca, în cazul în care acest lucru este necesar, Comisia să fie invitată să sprijine discuțiile dintre statele membre. Alineatul (1) a fost modificat prin adăugarea obligației de notificare imediată în caz de poluare accidentală, pentru a se ține seama de recentul „incident de pe râul Oder”.

Articolul 13 – Condițiile climaterice locale (fostul articol 10)

Articolul a fost actualizat numai ca urmare a noii numerotări a articolelor.

Articolul 14 – Evacuările de ape uzate nemenajere (fostul articol 11)

Acest articol a fost modificat pentru a oferi asigurarea că, înainte de a elibera o autorizație de evacuare a apelor uzate nemenajere în sistemele de colectare a apelor uzate urbane, autoritățile competente consultă operatorul stațiilor de epurare a apelor uzate urbane afectate de aceste evacuări. În plus, trebuie să se asigure monitorizarea periodică a poluării din alte surse decât cele menajere la intrarea și ieșirea instalațiilor de epurare, astfel încât să se ia măsuri adecvate pentru a identifica și a aborda sursa (sursele) de posibilă poluare. Aceste măsuri includ, dacă este necesar, retragerea autorizației eliberate.

Articolul 15 – Reutilizarea apei și evacuările de ape uzate urbane (fostul articol 12)

Alineatul (1) a fost modificat: statele membre vor avea obligația de a promova în mod sistematic reutilizarea apelor uzate epurate din toate stațiile de epurare a apelor uzate urbane.

La alineatul (3), obligația de a institui o autorizație pentru evacuările provenite de la stațiile de epurare a apelor uzate urbane este extinsă pentru a include în prezent toate aglomerările urbane cu cel puțin 1 000 de locuitori echivalenți.

Articolul 16 – Evacuările biodegradabile nemanajere (fostul articol 13)

Alineatul (1) a fost actualizat (numerotare nouă). Alineatul (2) a fost modificat pentru a oferi asigurarea că cerințele stabilite la nivel național pentru aceste evacuări sunt cel puțin echivalente cu cerințele stabilite în partea B din anexa I la directivă.

Articolul 17 – supravegherea apelor uzate urbane (articol nou)

Acest nou articol instituie un sistem național de monitorizare a apelor uzate urbane pentru a monitoriza parametrii relevanți de sănătate publică din apele uzate urbane. În acest scop, statele membre vor trebui să instituie, până cel târziu la 1 ianuarie 2025, o structură de coordonare între autoritățile responsabile cu sănătatea publică și cu epurarea apelor uzate urbane. Această structură va stabili parametrii care trebuie monitorizați, frecvența și metoda care trebuie aplicată.

În plus, până când autoritățile competente din domeniul sănătății publice vor stabili că pandemia de SARS-CoV-2 nu mai reprezintă un risc pentru populație, se vor monitoriza apele uzate urbane provenite de la cel puțin 70 % din populația națională.

În sfârșit, pentru toate aglomerările cu peste 100 000 de locuitori echivalenți, statele membre vor trebui și să monitorizeze periodic rezistența la antimicrobiene în punctele de ieșire ale stațiilor de epurare a apelor uzate urbane.

Articolul 18 – Evaluarea și gestionarea riscurilor (articol nou)

Acesta este un articol nou. Statele membre au obligația de a evalua riscurile cauzate mediului și sănătății umane de evacuările de ape uzate urbane și, dacă acest lucru este necesar pentru a aborda aceste riscuri, obligația de a lua și alte măsuri în plus față de cerințele minime ale prezentei directive. Aceste măsuri ar trebui să includă, după caz, colectarea și epurarea apelor uzate din aglomerările cu mai puțin de 1 000 de locuitori echivalenți, aplicarea epurării terțiare sau cuaternare în aglomerările cu mai puțin de 10 000 de locuitori echivalenți, precum și acțiuni suplimentare de reducere a poluării cauzate de apele pluviale în aglomerările cu mai puțin de 10 000 de locuitori echivalenți.

Articolul 19 – Accesul la salubritate (articol nou)

Acesta este un articol nou. Statele membre vor trebui să îmbunătățească și să mențină accesul la salubritate pentru toți, în special pentru persoanele vulnerabile și marginalizate.

Până la 31 decembrie 2027, statele membre vor trebui, de asemenea, să identifice categoriile de persoane fără acces sau cu acces limitat la salubritate, să evalueze posibilitățile de îmbunătățire a accesului la salubritate al acestor persoane și să încurajeze construirea de instalații sanitare accesibile în mod liber și în condiții de siguranță în spațiile publice pentru toate aglomerările cu cel puțin 10 000 de locuitori echivalenți.

Articolul 20 – Nămolurile (fostul articol 14)

Articolul a fost actualizat: nămolurile vor trebui epurate, reciclate și valorificate ori de câte ori este cazul, în conformitate cu ierarhia deșeurilor, astfel cum este definită în Directiva-cadru privind deșeurile²⁸, și cu cerințele Directivei privind nămolurile de epurare²⁹, și eliminate în

²⁸ JO L 312, 22.11.2008, p. 3.

²⁹ JO L 181, 4.7.1986, p. 6.

conformitate cu cerințele Directivei-cadru privind deșeurile. Pentru a asigura rate ridicate de recuperare, în special pentru materiile critice, cum ar fi fosforul, Comisia va fi mandatată să stabilească rate minime de recuperare.

Articolul 21 – Monitorizarea (fostul articol 15)

S-au introdus noi obligații: statele membre vor trebui să monitorizeze poluarea cauzată de scurgerile de apă urbane și de supraîncărcarea cu apă ca urmare a furtunilor, concentrațiile și încărcăturile de poluanți reglementați în prezenta directivă din evacuările stațiilor de epurare a apelor uzate urbane, precum și prezența microplasticilor (inclusiv în nămoluri). În plus, în conformitate cu articolul 13, anumiți poluanți proveniți din alte surse decât cele menajere vor trebui să fie monitorizați periodic la intrarea și ieșirea stațiilor de epurare a apelor uzate.

Articolul 22 – Informații referitoare la monitorizarea punerii în aplicare (fostul articol 16)

Acesta este un articol nou. Dispozițiile referitoare la raportare sunt simplificate și înlocuite cu un nou sistem, care nu presupune o raportare propriu-zisă, ci o actualizare periodică a unui set național de date accesibil Agenției Europene de Mediu și Comisiei. Se asigură astfel că sistemul este mai eficient, prin evitarea unui decalaj mare între data de referință a datelor raportate și data efectivă de raportare.

Articolul prevede că statele membre trebuie să întocmească seturi de date care să colecteze date relevante pentru apele uzate urbane prevăzute în prezenta directivă. Acest lucru poate fi realizat, de exemplu, prin monitorizarea rezultatelor parametrilor enumerați în anexele la prezenta directivă, a rezistenței la antimicrobiene, a parametrilor de sănătate relevanți etc., dar și a măsurilor luate pentru a asigura accesul la salubritate etc.

Întocmirea acestor seturi de date trebuie să fie coerentă cu datele stabilite la articolul 18 din Directiva privind apa potabilă reformată³⁰. Se prevede, de asemenea, că Agenția Europeană de Mediu va furniza sprijin în acest sens.

Articolul 23 – Programul național de punere în aplicare (fostul articol 17)

Articolul a fost modificat. Se menține obligația de a elabora un program național pentru punerea în aplicare a prezentei directive și se prevede conținutul minim al programului respectiv. Aceste programe trebuie să includă cel puțin: (i) o evaluare a nivelului de punere în aplicare a directivei în raport cu diferitele obligații prevăzute; (ii) identificarea și planificarea investițiilor necesare pentru această punere în aplicare; (iii) o estimare a investițiilor necesare pentru reînnoirea infrastructurilor existente de epurare a apelor uzate urbane; și (iv) identificarea surselor de finanțare potențiale.

Statele membre vor trebui să își actualizeze planurile naționale de punere în aplicare cel puțin la fiecare 5 ani și să le comunice Comisiei, cu excepția cazului în care pot demonstra că respectă articolele 3, 4, 6, 7 și 8 din prezenta directivă.

Articolul 24 – Informații pentru public (articol nou)

Acesta este un articol nou. Statele membre vor trebui să se asigure că se pun la dispoziție online informații adecvate și actualizate privind colectarea și epurarea apelor uzate urbane. Informațiile esențiale, cum ar fi nivelul de conformitate a infrastructurilor de epurare a apelor uzate urbane cu cerințele prezentei directive, volumul de ape uzate urbane colectate și epurate pentru fiecare an și pentru fiecare gospodărie etc., trebuie, de asemenea, să fie accesibile cel puțin o dată pe an tuturor persoanelor conectate la un sistem de colectare, în forma cea mai adecvată, de exemplu pe facturi.

³⁰ JO L 435, 23.12.2020, p. 1.

Articolul 25 – Accesul la justiție (articol nou)

Acest articol corespunde articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale și pune în aplicare Convenția de la Aarhus în ceea ce privește accesul la justiție. Ar trebui să fie posibil pentru publicul larg și ONG-uri să exercite căi de atac împotriva deciziilor luate de statele membre în temeiul prezentei directive.

Articolul 26 – Despăgubiri (articol nou)

Se introduce un nou articol privind despăgubirile, care are drept scop să ofere asigurarea că, în cazul în care s-a produs un prejudiciu pentru sănătate, total sau parțial ca urmare a unei încălcări a măsurilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive, publicul interesat poate solicita și obține despăgubiri pentru prejudiciul respectiv de la autoritățile competente relevante și, în cazul în care sunt identificate, de la persoanele fizice sau juridice responsabile de situația de încălcare.

Articolul 27 – Exercițarea delegării de competențe (articol nou)

Acesta este un nou articol standard pentru adoptarea actelor delegate.

Articolul 28 – Procedura comitetului (fostul articol 18)

Acesta este un nou articol standard pentru adoptarea actelor de punere în aplicare.

Articolul 29 – Sancțiuni (articol nou)

Acest nou articol precizează conținutul minim al sancțiunilor, astfel încât acestea să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare, fără a aduce atingere Directivei 2008/99/CE privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal³¹.

Articolul 30 – Evaluare (articol nou)

Acest nou articol stabilește cadrul pentru evaluările viitoare ale directivei (astfel cum se prevede în orientărilor Comisiei privind o mai bună legiferare). Prima evaluare este prevăzută la cel puțin 10 ani de la încheierea perioadei de transpunere a prezentei directive.

Articolul 31 – Revizuire (articol nou)

Cel puțin la fiecare cinci ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive, însoțit, dacă este cazul, de propuneri legislative relevante.

Articolul 32 – Abrogare și dispoziții tranzitorii (articol nou)

Acest articol este nou și introduce dispoziții menite să asigure luarea în considerare a situației specifice a Mayotte și să mențină nivelul de protecție a mediului impus în temeiul fostului articolul 5 până la aplicarea noilor cerințe de la articolul 7.

Articolul 33 – Transpunerea (fostul articol 19)

Acest articol respectă modelul standard.

Articolul 34 – Intrarea în vigoare (articol nou)

Acest articol respectă modelul standard. Se prevede intrarea în vigoare a directivei la 20 de zile de la data publicării în Jurnalul Oficial.

³¹ JO L 328, 6.12.2008, p. 28–37.

Articolul 35 – Destinatari (fostul articol 20)

Acest articol rămâne neschimbat.

Fostul articol 6 a fost eliminat

Acest articol a fost eliminat din motive de simplificare, deoarece opțiunea desemnării unor „zone mai puțin sensibile” este rareori utilizată în practică de statele membre. În plus, menținerea acestei opțiuni în textul revizuit al directivei ar reduce nivelul general de protecție a mediului urmărit de revizuirea directivei.

Fostul articol 7 a fost eliminat

Obligația de a aplica o epurare adecvată a apelor uzate urbane înainte de evacuare înseamnă că statele membre trebuie să respecte legislația UE în vigoare, drept pentru care relevanța acestei dispoziții este limitată (din punct de vedere juridic). Obiectivul de a asigura epurarea corespunzătoare a apelor uzate urbane până la 31 decembrie 2027 este menținut numai în ceea ce privește Mayotte, ca dispoziție tranzitorie.

Fostul articol 8 a fost eliminat

Acest articol a fost eliminat deoarece a devenit caduc – în prezent, statele membre vor trebui să respecte cerințele de la articolul 4. Acest articol era legat și de „zonele mai puțin sensibile”, concept care a fost eliminat din directivă.

Anexa I

Partea A – Sisteme de colectare

Rămâne neschimbată

Partea B – Descărcarea de la stațiile de epurare a apelor uzate urbane în apele receptoare

Actualizată cu noi trimiteri și cerințe minime în ceea ce privește epurările secundare (tabelul 1), terțiare (tabelul 2) și cuaternare (noul tabel 3).

Partea C – Evacuări nemenajere

Modificată pentru a stabili condițiile minime actuale în conformitate cu care se pot elibera autorizații pentru evacuările nemenajere, menționate la articolul 13. Se face legătura cu Directiva privind emisiile industriale³².

Partea D – Metode de referință pentru monitorizarea și evaluarea rezultatelor

Cerințele privind monitorizarea evacuărilor de ape uzate urbane au fost actualizate. În cazul aglomerărilor cu un număr de locuitori echivalenți mai mare sau egal cu 100 000 este necesar cel puțin un eșantion pe zi.

Anexa II

Partea A corespunde criteriilor anterioare din anexa II pentru identificarea „zonelor sensibile”, care au fost menținute și actualizate. De asemenea, a fost adăugată o listă a zonelor care trebuie considerate sensibile la eutrofizare de către statele membre.

³² JO L 334, 17.12.2010, p. 17.

Anexa III – Lista produselor reglementate de articolul 9 privind răspunderea extinsă a producătorilor (articol nou)

Produsele care intră sub incidența articolului 9 privind răspunderea extinsă a producătorilor sunt cele care intră sub incidența unuia dintre actele legislative ale UE enumerate în prezenta anexă (produse farmaceutice și cosmetice).

Anexa IV – Sectoare industriale

Fosta anexă III, care rămâne neschimbată.

Anexa V – Conținutul planului de gestionare integrată a apelor uzate urbane prevăzut la articolul 5 (articol nou)

Prezenta anexă enumeră conținutul minim al planului de gestionare integrată a apelor uzate urbane elaborat în conformitate cu articolul 5. Aceste planuri trebuie să includă o analiză a situației inițiale din zona de drenaj a stației de epurare a apelor uzate urbane, definirea obiectivelor de reducere a poluării cauzate de supraîncărcarea cu apă ca urmare a furtunilor și de scurgerile de apă urbane pentru această zonă, precum și identificarea măsurilor care trebuie luate pentru atingerea acestor obiective.

Obiectivele trebuie să includă: (i) o țintă orientativă potrivit căreia supraîncărcarea cu apă ca urmare a furtunilor trebuie să nu reprezinte mai mult de 1 % din volumul anual și din încărcătura colectată de ape uzate urbane, care trebuie să se calculeze în condiții de vreme uscată și (ii) eliminarea treptată a evacuărilor neepurate de scurgeri de apă urbane prin sisteme de colectare separată, cu excepția cazului în care se demonstrează că acestea sunt de o calitate suficientă pentru a nu avea efecte negative asupra calității apelor receptoare.

Anexa VI – Informații pentru public (articol nou)

Această anexă detaliază informațiile care trebuie furnizate publicului în temeiul noului articol 24.

Anexa VII (nouă)

Aceasta este o anexă standard care menționează directiva abrogată și modificările sale succesive, precum și datele de transpunere și aplicare ale acestora.

Anexa VIII (nouă)

Aceasta este noul tabel de corespondență dintre Directiva 91/271/CEE a Consiliului și noua propunere de directivă reformată.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind epurarea apelor uzate urbane (reformare)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul ~~de instituire~~ privind funcționarea Uniunii Europene a ~~Comunității Europene~~, în special articolul 192 alineatul (1) ~~130s~~,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European³³,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor³⁴,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

↓ nou

(1) Directiva 91/271/CEE a Consiliului³⁵ a fost modificată în mod substanțial de mai multe ori³⁶. Întrucât se impun noi modificări, este necesar, din motive de claritate, să se procedeze la reformarea directivei menționate.

↓ 91/271/CEE considerentul 1
(adaptat)

~~întrucât Rezoluția Consiliului din 28 iunie 1998 privind protecția Mării Nordului și a altor ape ale Comunității³⁷ a invitat Comisia să prezinte propuneri privind măsurile necesare la nivelul Comunității în domeniul tratării apelor urbane reziduale;~~

³³ JO C [...], [...], p. [...].

³⁴ JO C [...], [...], p. [...].

³⁵ Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale (JO L 135, 30.5.1991, p. 40).

³⁶ A se vedea anexa VII, partea A.

³⁷ ~~JO C 209, 9.8.1988, p. 3.~~

↓ 91/271/CEE considerentul 2
(adaptat)

~~întrucât poluarea cauzată de tratarea insuficientă a apelor reziduale dintr-un stat membru influențează adesea apele altor state membre și întrucât, prin urmare, se impune o acțiune la nivelul Comunității, în conformitate cu articolul 130r;~~

↓ 91/271/CEE considerentul 3

~~întrucât, pentru a se evita deteriorarea mediului prin evacuarea apelor urbane reziduale insuficient tratate, este, în general, necesară tratarea secundară a acestor ape;~~

↓ 91/271/CEE considerentul 4

~~întrucât este necesar să se impună o tratare mai riguroasă în zonele sensibile, în timp ce în zonele mai puțin sensibile se poate considera corespunzătoare o tratare primară;~~

↓ 91/271/CEE considerentul 5

~~întrucât apele industriale uzate care intră în sistemele de colectare, precum și evacuarea apelor reziduale și a nămolurilor care provin de la stațiile de tratare a apelor urbane reziduale trebuie să facă obiectul unor norme generale, reglementări și/sau autorizații specifice;~~

↓ 91/271/CEE considerentul 6

~~întrucât evacuările de ape industriale uzate biodegradabile care provin din anumite sectoare industriale și care nu intră în stațiile de tratare a apelor urbane reziduale înaintea evacuării în ape receptoare trebuie să facă obiectul unor cerințe corespunzătoare;~~

↓ 91/271/CEE considerentul 7

~~întrucât trebuie încurajată reciclarea nămolurilor care provin din tratarea apelor reziduale; întrucât trebuie eliminată treptat evacuarea nămolurilor în apele de suprafață;~~

↓ 91/271/CEE considerentul 8

~~întrucât este necesară supravegherea instalațiilor de tratare, a apelor receptoare și a evacuării nămolurilor, pentru a proteja mediul de efectele negative ale evacuării apelor reziduale;~~

↓ 91/271/CEE considerentul 9

~~întrucât este necesar să se asigure informarea publicului cu privire la evacuarea apelor urbane reziduale și a nămolurilor, sub formă de rapoarte periodice;~~

↓ 91/271/CEE considerentul 10

~~întrucât statele membre trebuie să stabilească și să prezinte Comisiei programe naționale în vederea punerii în aplicare a prezentei directive;~~

~~întrucât trebuie constituit un comitet pentru sprijinirea Comisiei în problemele care se raportează la punerea în aplicare a prezentei directive și la adaptarea sa la progresul tehnic,~~

- (2) Directiva 91/271/CEE stabilește cadrul juridic pentru colectarea, epurarea și evacuarea apelor uzate urbane și pentru evacuarea apelor uzate biodegradabile din anumite sectoare industriale. Obiectivul acesteia îl constituie protejarea mediului împotriva efectelor negative ale evacuării de ape uzate urbane insuficient epurate. Prezenta directivă ar trebui să urmărească în continuare același obiectiv, contribuind în paralel la protecția sănătății publice, atunci când, de exemplu, apele uzate urbane sunt evacuate în apele pentru scaldat sau în corpurile de apă utilizate pentru captarea apei potabile sau atunci când apele uzate urbane sunt utilizate ca indicator pentru parametri relevanți pentru sănătatea publică. Aceasta ar trebui, de asemenea, să îmbunătățească accesul la salubritate și la informații esențiale legate de governanța activităților de colectare și epurare a apelor uzate urbane. În fine, prezenta directivă ar trebui să contribuie la eliminarea treptată a emisiilor de gaze cu efect de seră (GES) provenite din activitățile de colectare și epurare a apelor uzate urbane, în special prin reducerea în continuare a emisiilor de azot, dar și prin promovarea eficienței energetice și a producției de energie din surse regenerabile, contribuind astfel la obiectivul UE de realizare a neutralității climatice până în 2050, stabilit în temeiul Regulamentului (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului³⁸.
- (3) În 2019, Comisia a efectuat o evaluare a Directivei 91/271/CEE a Consiliului în cadrul Programului privind o reglementare adecvată și funcțională³⁹ (denumită în continuare „evaluarea”). Din acest exercițiu a reieșit că este necesar ca anumite dispoziții ale directivei menționate să fie actualizate. S-au evidențiat trei surse importante din care provin încărcăturile de poluare rămase în apele uzate urbane care sunt evitabile, și anume supraîncărcarea cu apă ca urmare a furtunilor și scurgerile de apă urbane, sistemele individuale care ar putea prezenta defecte de funcționare (și anume sistemele care epurează ape uzate menajere ce nu intră în sistemele de colectare) și aglomerările mici care, în prezent, nu intră în totalitate sub incidența Directivei 91/271/CEE. Aceste trei surse de poluare exercită o presiune semnificativă asupra corpurilor de apă de suprafață din Uniune. Mai mult, raportul întocmit în urma evaluării a evidențiat și necesitatea de a îmbunătăți transparența și governanța activităților de epurare a apelor uzate urbane, de a valorifica oportunitatea oferită de sectorul epurării apelor uzate urbane de a utiliza potențialul propriu de dezvoltare de energie din surse regenerabile și de a întreprinde măsuri tangibile pentru atingerea neutralității energetice ca o contribuție la neutralitatea climatică și de a armoniza supravegherea parametrilor de sănătate din apele uzate urbane, precum virusul care cauzează COVID-19 și variantele acestuia, sprijinind astfel acțiunile din domeniul sănătății publice.

³⁸ Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”) (JO L 243, 9.7.2021, p. 1).

³⁹ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei, Rezumatul evaluării Directivei 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale, (SWD(2019) 701 final).

- (4) Aglomerările mici exercită o presiune semnificativă asupra a 11 % din corpurile de apă de suprafață din Uniune⁴⁰. Pentru a combate mai bine poluarea provenită de la aceste aglomerări și a evita evacuările în mediu de ape uzate urbane neepurate, domeniul de aplicare al prezentei directive ar trebui să includă toate aglomerările cu un număr de locuitori echivalenți mai mare sau egal cu 1 000.
- (5) Pentru a asigura epurarea eficace a apelor uzate urbane înainte de a fi evacuate în mediu, toate apele uzate urbane din aglomerările urbane cu un număr de locuitori echivalenți mai mare sau egal cu 1 000 ar trebui să fie colectate în sisteme centralizate de colectare. În cazul în care există deja astfel de sisteme, statele membre ar trebui să se asigure că toate sursele de ape uzate urbane sunt conectate la acestea.
- (6) În mod excepțional, în cazul în care se poate demonstra că prin construirea unui sistem centralizat de colectare a apelor uzate urbane nu s-ar obține niciun beneficiu pentru mediu sau că aceasta ar necesita costuri excesive, statele membre ar trebui să fie autorizate să utilizeze sisteme individuale pentru epurarea apelor uzate urbane, cu condiția ca acestea să asigure același nivel de epurare ca și epurarea secundară și terțiară. În acest scop, statele membre ar trebui să instituie registre naționale care să permită identificarea sistemelor individuale utilizate pe teritoriul lor și să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că proiectarea acestor sisteme este adecvată și că sistemele sunt întreținute în mod corespunzător și fac obiectul unui control periodic al conformității. Statele membre ar trebui să se asigure mai ales că sistemele individuale utilizate pentru colectarea și stocarea apelor uzate urbane sunt impermeabile și etanșe și că monitorizarea și inspecția sistemelor se efectuează cu regularitate și la intervale fixe.
- (7) Pe durata precipitațiilor, supraîncărcarea cu apă ca urmare a furtunilor și scurgerile de apă urbane reprezintă o importantă sursă rămasă de evacuări poluante în mediu. Se estimează că aceste emisii vor crește din cauza efectelor combinate ale urbanizării și ale schimbării treptate a regimului pluviometric ca urmare a schimbărilor climatice. Soluțiile de reducere a acestei surse de poluare ar trebui definite la nivel local, ținând seama de condițiile locale specifice. Acestea ar trebui să se bazeze pe o gestionare integrată cantitativă și calitativă a apei în zonele urbane. De aceea, statele membre ar trebui să se asigure că se stabilesc planuri de gestionare integrată a apelor uzate urbane la nivel local pentru toate aglomerările cu un număr de locuitori echivalenți mai mare sau egal cu 100 000, întrucât aglomerările respective sunt responsabile de o parte semnificativă a poluării emise. În plus, ar trebui să se pună în aplicare planuri de gestionare integrată a apelor uzate urbane și pentru aglomerări cu un număr de locuitori echivalenți cuprins între 10 000 și 100 000, în cazul în care supraîncărcarea cu apă ca urmare a furtunilor și scurgerile de apă urbane reprezintă un risc pentru mediu sau pentru sănătatea publică.
- (8) Pentru a asigura eficiența din punctul de vedere al costurilor a planurilor de gestionare integrată a apelor uzate urbane, este important ca acestea să se bazeze pe bunele practici din zonele urbane avansate. Măsurile avute în vedere ar trebui, astfel, să se bazeze pe o analiză aprofundată a condițiilor locale și să favorizeze o abordare preventivă focalizată pe limitarea colectării apelor pluviale nepoluate și pe atingerea unui nivel optim al utilizării infrastructurilor existente. Având în vedere preferința pentru dezvoltarea „verde”, nu ar trebui să se aibă în vedere construirea de noi

⁴⁰ Raportul AEM, European waters: Assessment of status and pressures 2018, No 7/2018” („Apele europene: evaluarea stării și a /presiunilor în 2018”, nr. 7/2018).

infrastructuri „gri” decât dacă acestea sunt absolut necesare. Pentru a proteja mediul, în special mediul costier și marin, și sănătatea publică împotriva efectelor negative ale evacuărilor de ape uzate urbane insuficient epurate, ar trebui să se aplice o epurare secundară tuturor evacuărilor de ape uzate urbane care provin din aglomerări cu cel puțin 1 000 de locuitori echivalenți.

- (9) Evaluarea a arătat că s-au realizat reduceri semnificative ale emisiilor de azot și fosfor datorită punerii în aplicare a Directivei 91/271/CEE. În pofida acestor reduceri, stațiile de epurare a apelor uzate urbane sunt în continuare, potrivit evaluării, o importantă cale de acces a poluanților respectivi în mediu, conducând în mod direct la eutrofizarea corpurilor de apă și a mărilor în Uniune. Această poluare poate fi parțial evitată, deoarece progresele tehnologice și bunele practici în vigoare demonstrează că valorile-limită stabilite prin Directiva 91/271/CEE pentru emisiile de azot și fosfor sunt depășite și ar trebui să devină mai stricte. Ar trebui ca epurarea terțiară să fie impusă în mod sistematic tuturor stațiilor de epurare a apelor uzate urbane cu cel puțin 100 000 de locuitori echivalenți, întrucât aceste stații reprezintă o sursă importantă de evacuare de azot și fosfor.
- (10) Epurarea terțiară ar trebui să fie obligatorie și în aglomerările cu cel puțin 10 000 de locuitori echivalenți dinspre care au loc evacuări în zone afectate de eutrofizare sau expuse riscului de eutrofizare. Pentru a asigura coordonarea eforturilor de limitare a eutrofizării la nivelul bazinelor relevante pentru întreaga zonă de captare, zonele în care eutrofizarea este considerată o problemă pe baza datelor disponibile în prezent ar trebui să fie enumerate în prezenta directivă. În plus, pentru a asigura coerența între actele legislative relevante ale Uniunii, statele membre ar trebui să identifice și alte zone de pe teritoriul lor care sunt afectate de eutrofizare sau expuse riscului de eutrofizare, în special pe baza datelor colectate în temeiul Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁴¹, al Directivei 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁴² și al Directivei 91/676/CEE a Consiliului⁴³. Consolidarea valorilor-limită, o identificare mai coerentă și mai cuprinzătoare a zonelor sensibile la eutrofizare și impunerea, pentru toate instalațiile mari, a obligației de a asigura epurarea terțiară vor contribui, împreună, la limitarea eutrofizării. Întrucât acest lucru va necesita investiții suplimentare la nivel național, statelor membre ar trebui să li se acorde suficient timp pentru a dezvolta infrastructura necesară.
- (11) Cunoștințele științifice recente care stau la baza mai multor strategii ale Comisiei⁴⁴ evidențiază necesitatea de a lua măsuri pentru a aborda problema micropoluantilor,

⁴¹ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

⁴² Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”) (JO L 164, 25.6.2008, p. 19).

⁴³ Directiva 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole (JO L 375, 31.12.1991, p. 1).

⁴⁴ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: O strategie europeană pentru materialele plastice într-o economie circulară (COM/2018/028 final); Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu și Comitetul Economic și Social European – Abordarea strategică a Uniunii Europene privind impactul substanțelor farmaceutice asupra mediului [COM(2019) 128 final]; Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, Strategia pentru promovarea sustenabilității în domeniul substanțelor chimice – Către un mediu fără substanțe toxice, [COM(2020) 667 final]; Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul

care sunt detectați în prezent în toate apele din Uniune. Unii dintre acești micropoluanti sunt periculoși pentru sănătatea publică și pentru mediu chiar și în cantități mici. Prin urmare, ar trebui introdusă o epurare suplimentară, și anume epurarea cuaternară, pentru a se asigura eliminarea unui spectru larg de micropoluanti din apele uzate urbane. Epurarea cuaternară ar trebui să se concentreze în primul rând pe micropoluanti organici, care reprezintă o parte semnificativă a poluării și pentru care s-au proiectat deja tehnologii de eliminare. Epurarea ar trebui să fie impusă pe baza abordării precaute combinate cu o abordare bazată pe riscuri. Drept urmare, toate stațiile de epurare a apelor uzate urbane cu cel puțin 100 000 de locuitori echivalenți ar trebui să asigure epurarea cuaternară, dat fiind că aceste instalații reprezintă o parte semnificativă a evacuărilor de micropoluanti în mediu, iar eliminarea micropoluantilor în stațiile de epurare a apelor uzate urbane la această scară este eficientă din punctul de vedere al costurilor. Pentru aglomerările cu un număr de locuitori echivalenți cuprins între 10 000 și 100 000, statele membre ar trebui să aibă obligația de a aplica tratamentul cuaternar zonelor identificate ca fiind sensibile la poluarea cu micropoluanti pe baza unor criterii clare, care ar trebui să fie precizate. Aceste zone ar trebui să includă amplasamentele în care evacuările de ape urbane epurate în corpuri de apă conduc la rate scăzute de diluare sau locațiile în care apele receptoare sunt utilizate pentru producerea de apă potabilă sau ca ape pentru încălzit. Pentru a evita aplicarea cerinței de epurare cuaternară pentru aglomerările cu un număr de locuitori echivalenți cuprins între 10 000 și 100 000, statele membre ar trebui să aibă obligația de a demonstra că nu există riscuri pentru mediu sau pentru sănătatea publică, pe baza unei evaluări standardizate a riscurilor. Pentru ca statele membre să aibă suficient timp în vederea planificării și a dezvoltării infrastructurilor necesare, cerința referitoare la epurarea cuaternară ar trebui să se aplice treptat până în 2040, prevăzându-se obiective intermediare clare.

- (12) În scopul de a se asigura fără întreruperi conformitatea evacuărilor de la stațiile de epurare a apelor uzate cu cerințele privind epurarea secundară, terțiară și cuaternară, probele ar trebui să fie prelevate în conformitate cu cerințele prezentei directive și să respecte parametri valorici stabiliți de aceasta. Pentru a ține seama de posibilele variații tehnice ale rezultatelor obținute pe baza probelor respective, ar trebui să se stabilească un număr maxim acceptabil de probe neconforme cu acești parametri valorici.
- (13) Epurarea cuaternară necesară pentru a elimina micropoluanti din apele uzate urbane va genera costuri suplimentare, legate, de exemplu, de monitorizare și de instalarea de noi echipamente avansate în anumite stații de epurare a apelor uzate urbane. Pentru a acoperi aceste costuri suplimentare și în aplica principiul „poluatorul plătește”, enunțat la articolul 191 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), este esențial ca producătorii care introduc pe piața Uniunii produse ce conțin substanțe care, la sfârșitul ciclului lor de viață, se regăsesc ca micropoluanti în apele uzate urbane („substanțe micropoluante”) să își asume responsabilitatea pentru epurarea suplimentară necesară eliminării acestor substanțe generate în cadrul activităților lor profesionale. Un sistem de răspundere extinsă a producătorilor este cel mai adecvat mijloc pentru a îndeplini acest obiectiv, deoarece ar limita impactul financiar asupra contribuabilului și asupra tarifelor pentru apă, asigurând în paralel un stimulent pentru dezvoltarea unor produse mai verzi. În prezent, reziduurile

Economic și Social European și Comitetul Regiunilor - Calea către o planetă sănătoasă pentru toți, Plan de acțiune al UE: „Către reducerea la zero a poluării aerului, apei și solului”, [COM(2021) 400 final].

farmaceutice și cosmetice reprezintă principalele surse de micropoluanti din apele uzate urbane care necesită o epurare suplimentară (epurarea cuaternară). De aceea, răspunderea extinsă a producătorilor ar trebui să se aplice acestor două grupe de produse.

- (14) Cu toate acestea, ar trebui să fie posibile exonerări de la obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor în cazul în care produsele sunt introduse pe piață în cantități mici, mai precis de sub 2 tone de produse, deoarece, în aceste cazuri, sarcina administrativă suplimentară pentru producător ar fi disproporționată în comparație cu avantajele pentru mediu. Exonerările ar trebui să fie posibile și în cazul în care producătorul poate demonstra că nu se generează micropoluanti la sfârșitul ciclului de viață al unui produs. De exemplu, ar putea fi cazul produselor în legătură cu care se poate dovedi că reziduurile generate sunt rapid biodegradabile în apele uzate și în mediu sau nu ajung în stațiile de epurare a apelor uzate urbane. Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte de punere în aplicare pentru a stabili criterii detaliate de identificare a produselor introduse pe piață care nu generează micropoluanti în apele uzate la sfârșitul ciclului lor de viață. La elaborarea acestor criterii, Comisia ar trebui să țină seama de informațiile științifice sau de alte informații tehnice disponibile, inclusiv de standardele internaționale relevante.
- (15) Pentru a se evita eventualele denaturări ale pieței interne, prezenta directivă ar trebui să stabilească cerințe minime pentru punerea în aplicare a răspunderii extinse a producătorilor, iar organizarea practică a sistemului ar trebui să fie decisă la nivel național. Contribuțiile producătorilor ar trebui să fie proporționale cu cantitățile de produse pe care aceștia le introduc pe piață și cu gradul de pericolozitate al reziduurilor provenite din aceste produse. Contribuțiile ar trebui să acopere - însă fără să le depășească - costurile aferente activităților de monitorizare a micropoluantilor, colectării, raportării și verificării imparțiale a statisticilor privind cantitățile și gradul de pericolozitate al produselor introduse pe piață, precum și aplicării epurării cuaternare a apelor uzate urbane în mod eficient și în conformitate cu prezenta directivă. Dat fiind că apele uzate urbane sunt epurate în mod colectiv, este indicat să se prevadă că producătorii au obligația de a adera la o organizație centralizată care să poată îndeplini, în numele lor, obligațiile care le revin în temeiul răspunderii extinse a producătorilor.
- (16) Evaluarea a mai evidențiat că sectorul epurării apelor uzate are posibilitatea de a-și reduce în mod semnificativ propriul consum de energie și de a produce energie din surse regenerabile, de exemplu printr-o mai bună utilizare a suprafețelor disponibile în stațiile de epurare a apelor uzate urbane pentru producția de energie solară sau prin producerea de biogaz din nămoluri. Evaluarea a arătat, de asemenea, că, în lipsa unor obligații juridice clare, nu se pot aștepta decât progrese parțiale în acest sector. În acest context, ar trebui să li se ceară statelor membre să se asigure că totalul consumului anual de energie al tuturor stațiilor de epurare a apelor uzate urbane de pe teritoriul lor care epurează o încărcătură de cel puțin 10 000 de locuitori echivalenți nu depășește producția de energie din surse regenerabile, definită la articolul 2 alineatul (1) din Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului⁴⁵, a respectivelor stații de epurare a apelor uzate urbane. Acest obiectiv ar trebui să fie îndeplinit treptat, cu obiective intermediare, până la 31 decembrie 2040. Atingerea acestui obiectiv al neutralității energetice va contribui la reducerea cu 46 % a emisiilor de gaze cu efect

⁴⁵ Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 328, 21.12.2018, p. 82).

de seră evitabile (GES) ale acestui sector, sprijinind în paralel realizarea obiectivelor în materie de neutralitate climatică până în 2050 și a obiectivelor conexe de la nivel național și de la nivelul Uniunii, [ca, de exemplu, obiectivele stabilite în Regulamentul (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁶]. Încurajarea producției de biogaz sau de energie solară realizate în UE, concomitent cu îmbunătățirea măsurilor de eficiență energetică în conformitate cu principiul „eficiența energetică înainte de toate”⁴⁷, care înseamnă că trebuie să se țină seama cât mai mult posibil de măsurile rentabile din punctul de vedere al costurilor în materie de eficiență energetică la elaborarea politicii energetice și la luarea deciziilor investiționale relevante, va contribui, de asemenea, la reducerea dependenței energetice a Uniunii, care este unul dintre obiectivele asumate în planul „Repower EU” al Comisiei⁴⁸. Acest obiectiv corespunde și cu Directiva (UE) 2018/844 a Parlamentului European și a Consiliului⁴⁹ și cu Directiva (UE) 2018/2001, în care sursele de epurare a apelor uzate urbane sunt considerate zone pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile, și anume, amplasamente desemnate ca fiind deosebit de adecvate pentru instalarea de instalații de producere a energiei din surse regenerabile. Pentru a atinge obiectivul neutralității energetice prin măsuri optime pentru fiecare stație de epurare a apelor uzate urbane și pentru sistemul de colectare, statele membre ar trebui să se asigure că se efectuează audituri energetice în conformitate cu articolul 8 din Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁵⁰ la fiecare patru ani. Auditurile respective ar trebui să includă o identificare a potențialului de utilizare sau de producere eficientă din punctul de vedere al costurilor a energiei din surse regenerabile, pe baza criteriilor stabilite în anexa VI la Directiva 2012/27/UE.

- (17) Dat fiind că poluarea apei are un caracter transfrontalier, este necesar ca statele membre învecinate să coopereze între ele sau cu țările terțe învecinate pentru a combate poluarea de acest tip și pentru a stabili măsurile de combatere a sursei poluării; astfel, statele membre ar trebui să aibă obligația de a se informa reciproc sau de a informa țara terță în cazul în care poluarea semnificativă a apei cauzată de evacuările de ape uzate urbane dintr-un stat membru sau dintr-o țară terță are sau ar putea avea un impact asupra calității apei dintr-un alt stat membru sau dintr-o țară terță. Aceste informații ar trebui să fie transmise imediat în cazul poluării accidentale care afectează într-o măsură importantă corpurile de apă din aval. Comisia ar trebui să fie informată și, dacă este necesar, să participe la reuniuni la cererea statelor membre. De asemenea, este important să se abordeze problema poluării transfrontaliere provenite din țări terțe care împart aceleași corpuri de apă cu unele state membre. În

⁴⁶ Regulamentul (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind reducerea anuală obligatorie a emisiilor de gaze cu efect de seră de către statele membre în perioada 2021-2030 în vederea unei contribuții la acțiunile climatice de respectare a angajamentelor asumate în temeiul Acordului de la Paris și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 (JO L 156, 19.6.2018, p. 26).

⁴⁷ Recomandarea (UE) 2021/1749 a Comisiei din 28 septembrie 2021 privind „Eficiența energetică înainte de toate”: de la principii la practică – Orientări și exemple pentru implementarea în procesul decizional care cuprinde și sectorul energetic.

⁴⁸ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: REPowerEU Plan, COM(2022) 230 final.

⁴⁹ Directiva (UE) 2018/844 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei 2010/31/UE privind performanța energetică a clădirilor și a Directivei 2012/27/UE privind eficiența energetică (JO L 328, 21.12.2018, p. 210).

⁵⁰ Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE (JO L 315, 14.11.2012, p. 1).

scopul combaterii poluării care provine din sau ajunge în țări terțe, cooperarea și coordonarea cu țările terțe se pot desfășura în cadrul Convenției privind apa⁵¹ a Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE-ONU) sau al altor convenții regionale relevante, precum convențiile maritime sau fluviale regionale.

- (18) Pentru a asigura protecția mediului și a sănătății umane, statele membre ar trebui să se asigure că stațiile de epurare a apelor uzate urbane construite în vederea îndeplinirii cerințelor prezentei directive sunt proiectate, construite, exploatate și întreținute astfel încât să asigure performanțe suficiente în toate condițiile climatice locale normale.
- (19) Stațiile de epurare a apelor uzate urbane primesc și ape uzate nemenajere, inclusiv ape uzate industriale, care pot conține o serie de poluanți care nu intră în mod explicit sub incidența Directivei 91/271/CEE, ca, de exemplu, metalele grele, microplasticele, micropoluantii și alte substanțe chimice. În majoritatea cazurilor, această poluare este insuficient înțeleasă și cunoscută, ceea ce ar putea deteriora funcționarea procesului de epurare și contribui la poluarea apelor receptoare, dar și împiedica recuperarea nămolurilor și reutilizarea apelor uzate epurate. Prin urmare, statele membre ar trebui să monitorizeze și să raporteze periodic cu privire la poluarea din alte surse decât cele menajere care intră în stațiile de epurare a apelor uzate urbane și este evacuată în corpurile de apă. Pentru a preveni la sursă poluarea cauzată de evacuările de ape uzate nemenajere, evacuările din sectoarele industriale sau întreprinderile conectate la sistemele de colectare ar trebui să fie condiționate de obținerea unei autorizări prealabile. Pentru a se asigura că sistemele de colectare și stațiile de epurare a apelor uzate urbane sunt capabile din punct de vedere tehnic să recepționeze și să trateze poluarea apelor care intră în propriile sisteme, operatorii care gestionează stațiile de epurare a apelor uzate urbane care primesc ape uzate din alte surse decât cele menajere ar trebui să fie consultați înainte de eliberarea autorizațiilor respective și ar trebui să poată consulta autorizațiile eliberate pentru a-și putea adapta procesele de epurare. În cazul în care în apele care intră se detectează poluare provenită din altă sursă decât cele menajere, statele membre ar trebui să ia măsurile corespunzătoare pentru a reduce poluarea la sursă, intensificând monitorizarea poluanților în sistemele de colectare, astfel încât să poată fi identificate sursele de poluare și, dacă este necesar, revizuirea autorizațiilor acordate respectivelor stații de epurare a apelor uzate urbane conectate. Resursele de apă ale Uniunii se află din ce în ce mai mult sub presiune, ceea ce conduce la un deficit de apă permanent sau temporar în anumite zone din Uniune. Capacitatea Uniunii de a răspunde presiunilor tot mai mari asupra resurselor de apă ar putea fi îmbunătățită printr-o reutilizare pe scară mai largă a apelor uzate urbane epurate, ceea ce ar limita captarea apei dulci din corpurile de apă de suprafață și subterane. Prin urmare, reutilizarea apelor uzate urbane epurate ar trebui să fie încurajată și aplicată ori de câte ori este cazul, ținând totodată seama de necesitatea de a asigura îndeplinirea obiectivelor legate de asigurarea unei stări ecologice și chimice bune a corpurilor receptoare, în conformitate cu definițiile din Directiva 2000/60/CE. Consolidarea cerințelor referitoare la epurarea apelor uzate urbane și acțiunile pentru o mai bună monitorizare, urmărire și reducere a poluării la sursă vor avea un impact asupra calității apelor uzate urbane epurate și vor sprijini astfel reutilizarea apei. În cazul în care reutilizarea apei are drept scop irigațiile agricole, aceasta ar trebui

⁵¹ Convenția CEE-ONU privind protecția și utilizarea cursurilor de apă transfrontaliere și a lacurilor internaționale, cu modificările ulterioare, împreună cu Decizia VI/3 de clarificare a procedurii de aderare.

efectuată în conformitate cu Regulamentul (UE) 2020/741 al Parlamentului European și al Consiliului.⁵²

- (20) Pentru a asigura punerea în aplicare corespunzătoare a prezentei directive și, în special, respectarea valorilor limită de emisie, este important să se monitorizeze evacuările în mediu de ape uzate urbane epurate. Monitorizarea ar trebui realizată prin instituirea la nivel național a unui sistem obligatoriu de autorizare prealabilă pentru evacuarea apelor urbane epurate în mediu. În plus, pentru a preveni evacuările neintenționate de biomedii din plastic în mediu din stațiile de epurare a apelor uzate urbane care utilizează această tehnică, este esențial să se includă în autorizațiile de evacuare obligații specifice de monitorizare și prevenire continuă a acestor evacuări.
- (21) Pentru a asigura protecția mediului, evacuările directe în mediu de ape uzate biodegradabile nemanajere din anumite sectoare industriale, ar trebui să facă obiectul unei autorizări prealabile la nivel național și al unor cerințe corespunzătoare. Aceste cerințe ar trebui să garanteze că evacuările directe din anumite sectoare industriale sunt supuse unei epurări secundare, terțiare și cuaternare necesare pentru protecția sănătății umane și a mediului.
- (22) În conformitate cu articolul 168 alineatul (1) din TFUE, acțiunea Uniunii completează politicile naționale și vizează îmbunătățirea sănătății publice și prevenirea bolilor. Pentru a asigura utilizarea optimă a datelor relevante referitoare la sănătatea publică culese din apele uzate urbane, ar trebui să se introducă și să se utilizeze supravegherea apelor uzate urbane în scopuri de prevenire sau de alertă timpurie, de exemplu pentru detectarea anumitor virusuri în apele uzate urbane ca semnal al apariției unor epidemii sau pandemii. Statele membre ar trebui să stabilească un dialog și o coordonare permanente între autoritățile competente responsabile cu sănătatea publică și autoritățile competente responsabile cu gestionarea apelor uzate urbane. În contextul acestei coordonări, ar trebui să se stabilească o listă de parametri relevanți pentru sănătatea publică care să fie monitorizați în apele uzate urbane, precum și frecvența și locul prelevării de probe. Această abordare va valorifica și va completa alte inițiative ale Uniunii din domeniul protecției sănătății publice, precum monitorizarea mediului, care include supravegherea apelor uzate⁵³. Pe baza informațiilor culese pe durata pandemiei de COVID-19 și a experienței dobândite în urma punerii în aplicare a Recomandării Comisiei privind o abordare comună pentru instituirea unei supravegheri sistematice a virusului SARS-CoV-2 și a variantelor acestuia în apele uzate din UE⁵⁴ (denumită în continuare „recomandarea”), statele membre ar trebui să aibă obligația de a monitoriza periodic parametrii de sănătate legați de SARS-CoV-2 și de variantele acestuia. Pentru a se asigura utilizarea unor metode armonizate, statele membre ar trebui, în măsura posibilului, să utilizeze metodele de eșantionare și de analiză prevăzute în recomandarea pentru monitorizarea SARS-CoV-2 și a variantelor acestuia.

⁵² Regulamentul (UE) 2020/741 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 2020 privind cerințele minime pentru reutilizarea apei (JO L 177, 5.6.2020, p. 32).

⁵³ Comunicarea Comisiei de prezentare a HERA, Autoritatea Europeană pentru Pregătire și Răspuns în caz de Urgență Sanitară, următorul pas către realizarea uniunii europene a sănătății [COM (2021) 576 final].

⁵⁴ Recomandarea (UE) 2021/472 a Comisiei din 17 martie 2021 privind o abordare comună pentru instituirea unei supravegheri sistematice a virusului SARS-CoV-2 și a variantelor acestuia în apele uzate din UE (JO L 98, 19.3.2021, p. 3).

- (23) Recunoscând importanța soluționării problemei rezistenței la antimicrobiene (RAM), Uniunea a adoptat în 2017 Planul de acțiune european „O singură sănătate” (One Health) împotriva RAM⁵⁵. Potrivit Organizației Mondiale a Sănătății (OMS), apele uzate sunt recunoscute și verificate drept surse majore de agenți antimicrobieni și de metaboliți ai acestora, precum și de bacterii rezistente la antimicrobiene și de gene ale acestora. Pentru a spori cunoștințele cu privire la principalele surse de RAM, este necesar să se introducă o obligație de monitorizare a prezenței RAM în apele uzate urbane pentru a ne dezvolta în continuare cunoștințele științifice și, eventual, pentru a lua măsuri adecvate în viitor.
- (24) Pentru a proteja mediul și sănătatea umană, statele membre ar trebui să identifice riscurile cauzate de gestionarea apelor uzate urbane. Pe baza acestei identificări și dacă este necesar pentru a îndeplini cerințele legislației Uniunii în domeniul apei, statele membre ar trebui să ia măsuri pentru colectarea și epurarea apelor uzate urbane mai stricte decât măsurile necesare pentru respectarea cerințelor minime stabilite în prezenta directivă. În funcție de situație, aceste măsuri mai stricte pot include, printre altele, construirea de sisteme de colectare, elaborarea de planuri de gestionare integrată a apelor uzate urbane sau aplicarea unei epurări secundare, terțiare sau cuaternare a apelor uzate urbane în cazul aglomerărilor sau al stațiilor de epurare a apelor uzate urbane situate sub pragurile de locuitori echivalenți care impun aplicarea cerințelor standard. Acestea pot include, de asemenea, o epurare mai avansată decât cea necesară pentru respectarea cerințelor minime sau dezinfectarea apelor uzate urbane tratate necesară în vederea respectării Directivei 2006/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁵⁶.
- (25) Obiectivul de dezvoltare durabilă nr. 6 și ținta conexasă, care le cer statelor membre „asigurarea accesului tuturor la un nivel adecvat și echitabil de salubritate și de igienă și eradicarea defecăției în aer liber, acordând o atenție specială nevoilor femeilor și ale fetelor, precum și ale persoanelor aflate în situații vulnerabile până în 2030”⁵⁷. În plus, principiul 20 al Pilonului european al drepturilor sociale⁵⁸ prevede că orice persoană are dreptul de a avea acces la servicii esențiale de bună calitate, inclusiv la apă și salubritate. În acest context și în conformitate cu recomandările din Orientările OMS privind salubritatea și sănătatea⁵⁹ și cu dispozițiile Protocolului privind apa și sănătatea⁶⁰, statele membre ar trebui să rezolve problema accesului la salubritate la nivel național. Acest lucru ar trebui realizat prin acțiuni menite să îmbunătățească accesul la salubritate pentru toți, de exemplu prin instalarea de grupuri sanitare în spațiile publice, precum și prin încurajarea punerii la dispoziție cu titlu gratuit a unor instalații sanitare adecvate în clădirile administrației publice și în clădirile publice

⁵⁵ Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European: „Un plan de acțiune european «O singură sănătate» (One Health) împotriva rezistenței la antimicrobiene (RAM)” [COM(2017) 0339 final].

⁵⁶ Directiva 2006/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 februarie 2006 privind gestionarea calității apei pentru scăldat și de abrogare a Directivei 76/160/CEE (JO L 64, 4.3.2006, p. 37).

⁵⁷ Rezoluție adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 25 septembrie 2015 ([A/70/L.1](#))

⁵⁸ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind instituirea unui Pilon european al drepturilor sociale (COM/2017/0250 final).

⁵⁹ Orientările OMS privind salubritatea și sănătatea, 2018.

⁶⁰ Protocolul privind apa și sănătatea la Convenția din 1992 privind protecția și utilizarea cursurilor de apă transfrontaliere și a lacurilor internaționale, 17 iunie 1999.

și/sau prin prețuri abordabile pentru toți. Grupurile sanitare ar trebui să permită gestionarea și eliminarea în condiții de siguranță a urinei și fecalelor umane și a sângelui menstrual. Acestea ar trebui gestionate în condiții de siguranță, ceea ce presupune că ar trebui să fie accesibile tuturor în orice moment, inclusiv persoanelor cu nevoi speciale, cum ar fi copiii, persoanele în vârstă, persoanele cu handicap și persoanele fără adăpost și să fie amplasate într-un loc care asigură reducerea la minimum a riscurilor la adresa siguranței utilizatorilor și că utilizarea lor ar trebui să fie sigură din punct de vedere igienic și tehnic. Aceste grupuri ar trebui, de asemenea, să fie suficiente din punct de vedere numeric pentru a asigura că nevoile persoanelor sunt satisfăcute și că timpul de așteptare nu este nejustificat de lung.

- (26) Situația specifică a culturilor minoritare, cum ar fi romii și nomazii, indiferent dacă sunt sau nu sedentari, și în special lipsa accesului acestora la salubritate, a fost recunoscută în Comunicarea Comisiei din 7 octombrie 2020 intitulată „O Uniune a egalității: Cadrul strategic al UE pentru egalitatea, incluziunea și participarea romilor”, care solicită sporirea egalității efective de acces la serviciile esențiale. În ansamblu, este indicat ca statele membre să acorde o atenție specială grupurilor vulnerabile și marginalizate, luând măsurile necesare pentru îmbunătățirea accesului la salubritate al acestor grupuri. Este important ca identificarea acestor grupuri să fie coerentă cu articolul 16 alineatul (1) din Directiva (UE) 2020/2184 a Parlamentului European și a Consiliului⁶¹. Măsurile de îmbunătățire a accesului la salubritate al grupurilor vulnerabile și marginalizate ar putea cuprinde punerea la dispoziție de instalații sanitare în spațiile publice cu titlu gratuit sau contra unei mici taxe pentru servicii, îmbunătățirea sau menținerea legăturii la sisteme adecvate de colectare a apelor uzate urbane și informarea cu privire la cele mai apropiate grupuri sanitare.
- (27) În conformitate cu Orientările UE în materie de drepturi ale omului cu privire la apa potabilă sigură și la salubritate⁶², ar trebui să se acorde atenție în special nevoilor femeilor și fetelor, deoarece acestea sunt deosebit de expuse riscurilor și atacurilor, violenței sexuale și bazate pe gen, hărțuirii și altor amenințări la adresa siguranței lor atunci când folosesc grupuri sanitare situate în spații publice. Acest aspect corespunde Concluziilor Consiliului privind diplomația în domeniul apei⁶³, care reafirmă importanța integrării unei perspective de gen în diplomația din domeniul apei. Din aceste motive, statele membre ar trebui să acorde o atenție deosebită femeilor și fetelor ca grup vulnerabil și ar trebui să ia măsurile necesare pentru a îmbunătăți sau a menține un acces sigur la salubritate în ceea ce le privește.
- (28) Evaluarea a concluzionat că gestionarea nămolurilor ar putea fi îmbunătățită în vederea unei mai bune alinieri la principiile economiei circulare și ale ierarhiei deșeurilor, definite la articolul 4 din Directiva 2008/98/CE. Acțiunile întreprinse pentru o mai bună monitorizare și reducere a poluării la sursă provenite din evacuările nemanajere vor contribui la îmbunătățirea calității nămolului produs și vor asigura utilizarea acestuia în condiții de siguranță în agricultură. Pentru a asigura recuperarea corectă și sigură a nutrienților din nămol, inclusiv a fosforului, ca substanță critică, ar trebui să se prevadă rate minime de recuperare la nivelul Uniunii.

⁶¹ Directiva (UE) 2020/2184 a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2020 privind calitatea apei destinate consumului uman (JO L 435, 23.12.2020, p. 1).

⁶² Orientările UE în materie de drepturi ale omului cu privire la apa potabilă sigură și la salubritate (10145/19).

⁶³ Concluziile Consiliului privind diplomația în domeniul apei (13991/18).

- (29) Este necesară o monitorizare suplimentară pentru a verifica respectarea noilor cerințe privind micropoluantii, poluarea provenită din alte surse decât cele menajere, neutralitatea energetică, emisiile de GES, supraîncărcarea cu apă ca urmare a furtunilor și scurgerile de apă urbane. Pentru a verifica performanțele epurării cuaternare în ceea ce privește reducerea micropoluantilor din evacuările de ape uzate urbane, este suficient să se monitorizeze o serie limitată de micropoluantii reprezentativi. Frecvențele de monitorizare ar trebui să fie aliniate la cele mai bune practici actuale, în vigoare, de exemplu, în Elveția. Pentru a fi în continuare eficiente din punctul de vedere al costurilor, aceste obligații ar trebui să fie adaptate la dimensiunile stațiilor de epurare a apelor uzate urbane și ale aglomerărilor urbane. Monitorizarea va contribui și la furnizarea de date pentru cadrul general de monitorizare a mediului instituit în cadrul celui de al 8-lea program de acțiune pentru mediu⁶⁴, și, mai precis, va alimenta cadrul de monitorizare privind reducerea la zero a poluării, care stă la baza cadrului general⁶⁵.
- (30) Pentru a reduce sarcina administrativă și a utiliza mai bine posibilitățile oferite de digitalizare, ar trebui să se îmbunătățească și să se simplifice raportarea cu privire la punerea în aplicare a directivei prin eliminarea obligației statelor membre de a raporta la fiecare doi ani Comisiei și obligației Comisiei de a publica rapoarte bianuale. Aceasta ar trebui înlocuită cu obligația ca statele membre să îmbunătățească, cu sprijinul Agenției Europene de Mediu (AEM), seturile de date naționale standardizate existente instituite în temeiul Directivei 91/271/CEE și să le actualizeze periodic. Ar trebui să se acorde Comisiei și AEM accesul permanent la bazele de date naționale. Pentru a asigura caracterul complet al informațiilor cu privire la aplicarea prezentei directive, seturile de date ar trebui să includă informații privind conformitatea stațiilor de epurare a apelor uzate urbane cu cerințele de epurare (acceptare/respingere, încărcătură și concentrația de poluanți evacuați), nivelul de realizare a obiectivelor legate de neutralitatea energetică, emisiile de GES ale stațiilor de epurare cu un număr de locuitori echivalenți mai mare sau egal cu 10 000 și măsurile luate de statele membre în contextul supraîncărcării cu apă ca urmare a furtunilor/scurgerilor de apă urbane, al accesului la salubritate și al epurării prin sisteme individuale. În plus, ar trebui asigurată coerența deplină cu Regulamentul (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului⁶⁶ pentru a asigura utilizarea optimizată a datelor, precum și pentru a sprijini transparența deplină.
- (31) Pentru a asigura punerea în aplicare corespunzătoare și la timp a prezentei directive, este esențial ca statele membre să instituie un program național de punere în aplicare care să includă o programare pe termen lung a investițiilor necesare, însoțită de o strategie de finanțare. Aceste programe naționale ar trebui să fie raportate Comisiei. Pentru a limita sarcina administrativă, această cerință nu ar trebui să se aplice statelor membre care prezintă un nivel de conformitate mai mare de 95 % în ceea ce privește principalele obligații de colectare și epurare a apelor uzate.

⁶⁴ Decizia (UE) 2022/591 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 aprilie 2022 privind un Program general al Uniunii de acțiune pentru mediu până în 2030 (JO L 114, 12.4.2022, p. 22).

⁶⁵ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, Calea către o planetă sănătoasă pentru toți, Plan de acțiune al UE: „Către reducerea la zero a poluării aerului, apei și solului”, [COM(2021) 400 final].

⁶⁶ Regulamentul (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 ianuarie 2006 de instituire a unui registru european al emisiilor și transferului de poluanți și de modificare a Directivelor 91/689/CEE și 96/61/CE ale Consiliului (text cu relevanță pentru SEE) JO L 33, 4.2.2006, p. 1.

- (32) Colectarea și epurarea apelor uzate urbane este un sector specific, dat fiind că funcționează ca o piață „captivă”, iar întreprinderile publice și mici sunt conectate la sistemul de colectare fără a avea posibilitatea de a-și alege operatorii. Prin urmare, este important să se asigure accesul public la indicatorii-cheie de performanță ai operatorilor, cum ar fi nivelul de epurare atins, costurile epurării, energia utilizată și produsă, precum și emisiile de GES și amprenta de carbon aferente. Pentru a sensibiliza publicul cu privire la implicațiile epurării apelor uzate urbane, ar trebui să se furnizeze informații esențiale privind costurile anuale de colectare și epurare a apelor uzate pentru fiecare gospodărie într-un mod ușor de accesat, de exemplu pe facturi, în timp ce alte informații detaliate ar trebui să fie accesibile online, pe un site web al operatorului sau al autorității competente.
- (33) Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁶⁷ garantează dreptul de acces la informațiile despre mediu în statele membre, în conformitate cu Convenția din 1998 privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în probleme de mediu (denumită în continuare „Convenția de la Aarhus”). Convenția de la Aarhus cuprinde obligații ample, având legătură atât cu punerea la dispoziție a informațiilor despre mediu la cerere, cât și cu diseminarea activă a acestor informații. Este important ca dispozițiile prezentei directive referitoare la accesul la informații și la modalitățile de partajare a datelor să vină în completarea acestei directive, stabilind obligația de a pune la dispoziția publicului informații online privind colectarea și epurarea apelor uzate urbane într-un mod ușor de utilizat, fără a crea un regim juridic separat.
- (34) În vederea asigurării eficacității prezentei directive și a realizării obiectivului său de protecție a sănătății publice în contextul politicii de mediu a Uniunii, este necesar ca persoanele fizice sau juridice ori, după caz, organizațiile acestora înființate în mod corespunzător să se poată baza pe acest act în cadrul procedurilor judiciare și ca instanțele naționale să poată lua în considerare prezenta directivă ca pe un element al dreptului Uniunii, printre altele, pentru a controla deciziile unei autorități naționale, dacă este cazul. În plus, potrivit jurisprudenței constante a Curții de Justiție, în temeiul principiului cooperării loiale prevăzut la articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), sarcina de a asigura protecția jurisdicțională a drepturilor unei persoane în temeiul dreptului Uniunii revine instanțelor din statele membre. Mai mult, articolul 19 alineatul (1) din TUE impune statelor membre obligația de a prevedea căi de atac suficiente în vederea asigurării unei protecții jurisdicționale efective în domeniile reglementate de dreptul Uniunii. În plus, în conformitate cu Convenția de la Aarhus, populația vizată ar trebui să aibă acces la justiție pentru a contribui la protejarea dreptului de a trăi într-un mediu adecvat pentru sănătatea și bunăstarea personală.
- (35) În vederea adaptării prezentei directive la progresele științifice și tehnice, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei cu privire la modificarea anumitor părți din anexe în ceea ce privește obligațiile privind epurarea secundară, terțiară și cuaternară și obligațiile privind autorizațiile specifice pentru evacuările de ape uzate nemanajere în sistemele de colectare și în stațiile de epurare a apelor uzate urbane și cu privire la completarea prezentei directive prin stabilirea unor rate minime de reutilizare și reciclare a

⁶⁷ Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului (JO L 41, 14.2.2003, p. 26).

fosforului și azotului din nămol. Este deosebit de important ca Comisia să desfășoare consultări adecvate pe parcursul lucrărilor sale pregătitoare, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare. În special pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

- (36) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentei directive, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare pentru adoptarea de standarde pentru proiectarea sistemelor individuale, pentru adoptarea unor metode de monitorizare și de evaluare a indicatorilor epurărilor cuaternare, pentru stabilirea unor condiții și criterii comune pentru aplicarea exceptării anumitor produse de la răspunderea extinsă a producătorilor, pentru stabilirea metodologiilor de sprijinire a elaborării unor planuri de gestionare integrată a apelor uzate urbane și pentru măsurarea rezistenței antimicrobiene și a microplasticelor din apele uzate urbane, precum și pentru adoptarea formatului și a modalităților de prezentare a informațiilor care trebuie furnizate de statele membre și compilate de AEM cu privire la punerea în aplicare a prezentei directive. Respectivele competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁶⁸.
- (37) Statele membre ar trebui să stabilească regulile privind sancțiunile care se aplică în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că acestea sunt puse în aplicare. Sancțiunile ar trebui să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare, ținând seama de particularitățile întreprinderilor mici și mijlocii.
- (38) În conformitate cu Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare⁶⁹, Comisia ar trebui să efectueze o evaluare a prezentei directive într-o anumită perioadă de timp de la data stabilită pentru transpunerea sa. Evaluarea respectivă ar trebui să se bazeze pe experiența acumulată și pe datele colectate în cursul punerii în aplicare a prezentei directive, pe toate recomandările OMS disponibile, precum și pe datele științifice, analitice și epidemiologice relevante. În cadrul evaluării, ar trebui să se acorde o atenție deosebită eventualei necesități de a adapta lista de produse care urmează să facă obiectul răspunderii extinse a producătorilor în funcție de evoluția gamei de produse introduse pe piață, de îmbunătățirea cunoștințelor cu privire la prezența micropoluantilor în apele uzate și la impactul acestora asupra sănătății publice și a mediului, precum și de datele provenite din noile obligații de monitorizare a micropoluantilor la intrarea și ieșirea stațiilor de epurare a apelor uzate urbane.
- (39) Directiva 91/271/CEE prevede termene specifice pentru Mayotte ca urmare a includerii sale în 2014 ca regiune ultraperiferică în sensul articolului 349 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Prin urmare, aplicarea obligațiilor de a introduce sisteme de colectare și de a aplica epurarea secundară a apelor uzate urbane

⁶⁸ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

⁶⁹ Acordul interinstituțional dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind o mai bună legiferare (JO L 123, 12.5.2016, p. 1).

provenite din aglomerări cu cel puțin 2 000 de locuitori echivalenți ar trebui amânată în ceea ce privește Mayotte.

- (40) Pentru a asigura continuitatea protecției mediului, este important ca statele membre să mențină cel puțin nivelul actual de epurare terțiară până când devin aplicabile noile cerințe de reducere a fosforului și a azotului. Prin urmare, articolul 5 din Directiva 91/271/CE a Consiliului ar trebui să se aplice în continuare până când aceste noi cerințe devin aplicabile.
- (41) Deoarece obiectivele prezentei directive, și anume protejarea mediului și a sănătății publice, progresul către neutralitatea climatică a activităților de colectare și epurare a apelor uzate urbane, îmbunătățirea accesului la salubritate și asigurarea unei supravegheri periodice a parametrilor relevanți pentru sănătatea publică, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, ci mai degrabă, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta din urmă poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (42) Obligația de a transpune prezenta directivă în dreptul intern ar trebui limitată la dispozițiile care reprezintă o modificare de substanță față de directiva anterioară. Transpunerea dispozițiilor care nu au făcut obiectul unor modificări se efectuează în temeiul directivei anterioare.
- (43) Prezenta directivă nu trebuie să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor menționate în anexa [VII], partea B,

↓ 91/271/CEE (adaptat)
⇒ nou

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

☒ Obiect ☒

Prezenta directivă ~~se aplică~~ ☒ stabilește norme privind ☒ ~~colectării, tratării și evacuării~~ colectarea, epurarea și evacuarea apelor ~~urbane reziduale~~ ☒ uzate ☒ urbane și ~~precum și tratării și evacuării apelor uzate care provin din anumite sectoare industriale.~~ Prezenta directivă are ca obiect protejarea mediului ~~împotriva deteriorării datorate evacuărilor de ape reziduale menționate anterior~~ ☒ și a sănătății umane, concomitent cu eliminarea treptată a emisiilor de gaze cu efect de seră și cu îmbunătățirea bilanțului energetic al activităților de colectare și epurare a apelor uzate urbane. De asemenea, aceasta stabilește norme cu privire la accesul la salubritate, transparența sectorului apelor uzate urbane și supravegherea cu regularitate a parametrilor relevanți pentru sănătatea publică în apele urbane uzate ☒.

Articolul 2

☒ Definiții ☒

În sensul prezentei directive ☒ , se aplică următoarele definiții ☒:

(1) „ape uzate urbane” înseamnă apele ~~reziduale~~ uzate menajere , amestecul de ape uzate menajere și ape uzate nemenajere sau amestecul de ape uzate menajere ~~uzate cu ape industriale uzate și/sau ape de scurgere;~~ cu scurgeri de apă urbane ;

(2) „ape ~~menajere uzate~~ uzate menajere ” înseamnă apele uzate care provin ~~de la așezări~~ din zone construite și servicii rezidențiale și care sunt generate, în special, de metabolismul uman și de activitățile menajere;

(3) „ape ~~industriale~~ uzate nemenajere ” înseamnă toate apele uzate care ~~provin~~ sunt evacuate în sistemele de colectare din spațiile utilizate în oricare dintre următoarele scopuri:

(a) exercitarea unei activități profesionale comerciale ~~sau industriale, altele decât apele menajere uzate sau apele de scurgere;~~

↓ nou

(b) activități desfășurate de o instituție;

↓ 91/271/CEE (adaptat)

⇒ nou

(c) activități industriale;

(4) „aglomerare” înseamnă o zonă în care ~~populația și/sau activitățile economice sunt concentrate~~ ⇒ o încărcare de poluare a apelor uzate urbane este suficientă ⇒ de concentrată (de cel puțin 10 locuitori echivalenți pe hectar) astfel încât să fie posibilă colectarea apelor ~~reziduale~~ uzate urbane în vederea dirijării lor către o stație de epurare sau un punct final de evacuare;

↓ nou

(5) „scurgeri de apă urbane” înseamnă apele pluviale provenite din aglomerări, colectate prin sisteme de canalizare combinate sau separate;

(6) „supraîncărcare cu apă ca urmare a furtunilor” înseamnă evacuarea cauzată de precipitații, în apele receptoare, de ape uzate urbane netratate din sisteme de canalizare combinată;

↓ 91/271/CEE (adaptat)

(7) „sistem de colectare” înseamnă un sistem de canalizare care adună și transportă apele uzate urbane ~~reziduale~~;

↓ nou

(8) „sistem de canalizare combinată” înseamnă un sistem de canalizare care adună și transportă apele uzate urbane;

(9) „sistem de canalizare separată” înseamnă un sistem de canalizare care adună și transportă în mod separat oricare dintre următoarele:

(a) ape uzate menajere;

- (b) ape uzate nemenajere;
- (c) un amestec de ape uzate menajere și nemenajere;
- (d) ape pluviale provenite din aglomerări;

↓ 91/271/CEE (adaptat)
⇒ nou

~~(6)~~ (10) „~~echivalent locuitor (EL)~~” „locuitor echivalent” (LE) înseamnă
⇒ unitatea care exprimă încărcarea medie potențială de poluare a apei cauzată de o
persoană pe zi, în care 1 locuitor echivalent este ⇐ încărcarea organică
biodegradabilă cu o cerere biochimică de oxigen în cinci zile (CBO5) de 60 de grame
de oxigen pe zi;

~~(7)~~ „~~tratare primară~~” înseamnă ~~tratarea apelor urbane reziduale printr-un procedeu
fizic și/sau chimic care cuprinde decantarea materiilor solide în suspensie sau prin
alte procedee prin care CBO5 a apelor reziduale care intră se reduce cu cel puțin 20
% înaintea evacuării, și totalul materiilor solide în suspensie al apelor reziduale care
intră, cu cel puțin 50 %;~~

~~(8)~~ (11) „ epurare ~~tratare~~ secundară” înseamnă ~~tratarea~~ epurarea
apelor uzate urbane ~~reziduale~~ printr-un procedeu care conține în general
o ~~tratare~~ epurare biologică cu decantare secundară sau printr-un alt
 procedeu ~~care permite respectarea condițiilor din tabelul 1 din anexa I;~~

~~(9)~~ „~~tratare corespunzătoare~~” înseamnă ~~tratarea apelor urbane reziduale prin orice
procedeu și/sau sistem de evacuare care să permită, pentru apele receptoare de
deșeuri, respectarea obiectivelor de calitate reținute, precum și conformarea la
dispozițiile corespunzătoare ale prezentei directive și ale altor directive comunitare;~~

↓ nou

(12) „epurare terțiară” înseamnă epurarea apelor uzate urbane printr-un procedeu
care elimină azotul și fosforul din apele uzate urbane;

(13) „epurare cuaternară” înseamnă epurarea apelor uzate urbane printr-un procedeu
care elimină un spectru larg de micropoluanti proveniți din apele uzate urbane;

↓ 91/271/CEE
⇒ nou

~~(10)~~ (14) „nămoluri” înseamnă ⇒ orice deșeu solid, semisolid sau lichid rezultat
din epurarea apelor uzate urbane ⇐ ~~nămolurile reziduale, tratate sau nu, care provin
de la stațiile de epurare a apelor urbane reziduale;~~

~~(11)~~ (15) „eutrofizare” înseamnă îmbogățirea apei cu elemente nutritive, în
special cu compuși ai azotului și/sau ai fosforului, provocând o dezvoltare accelerată
a algelor și a vegetalelor din specii superioare, care duce la o perturbare nedorită a
echilibrului organismelor prezente în apă și la o degradare a calității apei respective;

~~(12)~~ „estuar” înseamnă ~~zona de tranziție la gura de vărsare a unui curs de apă, între
apa dulce și apele litorale. Statele membre stabilesc limitele exterioare (maritime) ale~~

estuarelor în sensul prezentei directive, în cadrul programului de punere în aplicare, conform articolului 17 alineatele (1) și (2);

(13) „ape litorale” înseamnă apele din afara estuariului sau a limitei exterioare a unui estuar;

↓ nou

(16) „micropoluant” înseamnă o substanță, inclusiv produșii de degradare ai acesteia, care este prezentă de obicei în mediu și în apele uzate urbane în concentrații mai mici decât ordinul miligramelor pe litru și care poate fi considerată periculoasă pentru sănătatea umană sau pentru mediu pe baza oricăruia dintre criteriile stabilite în părțile 3 și 4 din anexa I la Regulamentul CE⁷⁰;

(17) „raportul de diluare” înseamnă raportul dintre volumul debitului anual al apelor receptoare la punctul de evacuare și volumul anual de ape uzate urbane evacuate de la o stație de epurare;

(18) „producător” înseamnă orice fabricant, importator sau distribuitor care, cu titlu profesional, introduce produse pe piața unui stat membru, inclusiv prin intermediul unor contracte la distanță, definite la articolul 2 alineatul (7) din Directiva 2011/83/UE;

(19) „organizație care implementează răspunderea extinsă a producătorului” înseamnă o organizație înființată în mod colectiv de către producători în scopul îndeplinirii obligațiilor care le revin în temeiul articolului 9;

(20) „salubritate” înseamnă instalații și servicii pentru eliminarea în condiții de siguranță a urinei și fecalelor umane și a sângelui menstrual uman;

(21) „rezistența la antimicrobiene” înseamnă capacitatea microorganismelor de a supraviețui sau de a crește în prezența unei concentrații de agent antimicrobian care, de obicei, este suficientă pentru a inhiba sau a distruge microorganisme din aceeași specie;

(22) „public interesat” înseamnă publicul afectat sau care ar putea fi afectat ori care este interesat de procedurile decizionale stabilite pentru punerea în aplicare a obligațiilor prevăzute în prezenta directivă, inclusiv organizațiile neguvernamentale care promovează protecția sănătății umane sau a mediului;

(23) „biomediu din plastic” înseamnă un suport din plastic utilizat pentru dezvoltarea bacteriilor necesare pentru epurarea apelor uzate urbane;

(24) „introducere pe piață” înseamnă prima punere la dispoziție a unui produs pe piața unui stat membru.

↓ 91/271/CEE (adaptat)

⇒ nou

Articolul 3

⊗ Sistemele de colectare ⊗

⁷⁰ Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor (JO L 353, 31.12.2008, p. 1).

(1) Statele membre se asigură că toate aglomerările ☒ cu cel puțin 2 000 de locuitori echivalenți respectă următoarele cerințe: ☒

☒ (a) acestea ☒ sunt echipate cu sisteme de colectare a apelor urbane reziduale;

⇒ (b) toate sursele de ape uzate menajere ale acestora sunt conectate la sistemul de colectare. ⇐

— până la 31 decembrie 2000, pentru cele al căror echivalent locuitor (EL) este mai mare de 15 000 și

— până la 31 decembrie 2005, pentru cele al căror EL se situează între 2 000 și 15 000.

~~Pentru evacuările de ape urbane reziduale în ape receptoare considerate ca „zone sensibile”, definite la articolul 5, statele membre asigură instalarea unor sisteme de colectare până la 31 decembrie 1998, pentru aglomerările al căror EL este mai mare de 10000.~~

↓ 2013/64/UE articolul 1 punctul 1 (adaptat)

~~1 a. Prin derogare de la primul și al doilea paragraf din alineatul (1), în ceea ce privește Mayotte, ea regiune ultraperiferică în înțelesul articolului 349 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumită în continuare „Mayotte”), Franța se asigură că toate aglomerările sunt echipate cu sisteme de colectare a apelor urbane reziduale:~~

~~— cel târziu până la 31 decembrie 2020 pentru aglomerările de peste 10000 EL, care vor acoperi cel puțin 70 % din sarcina generată în Mayotte;~~

~~— cel târziu până la 31 decembrie 2027 pentru aglomerările de peste 2000 EL.~~

↓ nou

(2) Până la 31 decembrie 2030, statele membre se asigură că toate aglomerările cu un număr de locuitori echivalenți cuprins între 1 000 și 2 000 respectă următoarele cerințe:

(a) sunt echipate cu sisteme de colectare;

(b) toate sursele de ape uzate menajere ale acestora sunt conectate la sistemul de colectare.

↓ 1137/2008 articolul 1 și anexa 4 punctul 2 (adaptat)

(3) ~~Sistemele de colectare descrise la alineatul (1) trebuie să respecte ☒ îndeplinească ☒ cerințele secțiunii părții A din anexa I. Comisia poate modifica cerințele în cauză. Măsurile respective, destinate să modifice elemente necesare ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 18 alineatul (3).~~

↓ 91/271/CEE (adaptat)
⇒ nou

Articolul 4

☒ Sisteme individuale ☒

(1) Prin derogare de la articolul 3, atunci când, în mod excepțional instalarea unui sistem de colectare nu se justifică, fie pentru că nu ar prezenta interes pentru mediu, fie pentru că instalarea sa presupune un cost excesiv, statele membre se asigură că se utilizează sisteme individuale pentru epurarea apelor uzate urbane („sisteme individuale”) sau alte sisteme corespunzătoare care să asigure un nivel identic de protecție a mediului.

↓ nou

(2) Statele membre se asigură că sistemele individuale sunt proiectate, exploatate și întreținute într-un mod care asigură cel puțin același nivel de epurare ca epurările secundare și terțiare menționate la articolele 6 și 7.

Statele membre se asigură că aglomerările în care se utilizează sisteme individuale sunt înscrise într-un registru public și că autoritatea competentă efectuează inspecții periodice ale acestor sisteme.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu procedura menționată la articolul 27 pentru a completa prezenta directivă prin stabilirea unor cerințe minime privind proiectarea, exploatarea și întreținerea sistemelor individuale și prin specificarea cerințelor pentru inspecțiile periodice menționate la doilea paragraf de la alineatul (2).

(4) Statele membre care utilizează sisteme individuale pentru epurarea a peste 2 % din sarcina de ape uzate urbane din aglomerările cu cel puțin 2 000 de locuitori echivalenți prezintă Comisiei o justificare detaliată a utilizării sistemelor individuale în fiecare dintre aceste aglomerări. Această justificare:

(a) demonstrează că se îndeplinesc condițiile pentru utilizarea sistemelor individuale prevăzute la alineatul (1);

(b) descrie măsurile luate în conformitate cu alineatul (2);

(c) demonstrează conformitatea cu cerințele minime menționate la alineatul (3), în cazul în care Comisia și-a exercitat competența delegată în temeiul alineatului respectiv.

(5) Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare de stabilire a formatului pentru transmiterea informațiilor menționate la alineatul (4). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 28 alineatul (2).

Articolul 5

Planuri de gestionare integrată a apelor uzate urbane

(1) Până la 31 decembrie 2030, statele membre asigură elaborarea unui plan de gestionare integrată a apelor uzate urbane pentru aglomerările urbane cu cel puțin 100 000 de locuitori echivalenți.

(2) Până la 31 decembrie 2025, statele membre stabilesc o listă a aglomerărilor cu un număr de locuitori echivalenți cuprins între 10 000 și 100 000 în care, având în vedere datele istorice și proiecțiile climatice de ultimă generație, se aplică una sau mai multe dintre următoarele condiții:

(a) supraîncărcarea cu apă ca urmare a furtunilor sau scurgerile de apă urbane reprezintă un risc pentru mediu sau pentru sănătatea umană;

(b) supraîncărcarea cu apă ca urmare a furtunilor reprezintă peste 1 % din sarcina anuală de ape uzate urbane colectate, calculată în condiții meteorologice uscate;

(c) supraîncărcarea cu apă ca urmare a furtunilor sau scurgerile de apă urbane împiedică îndeplinirea oricăruia dintre următoarele:

(i) cerințele stabilite la articolul 5 din Directiva (UE) 2020/2184;

(ii) cerințele stabilite la articolul 5 alineatul (3) din Directiva 2006/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁷¹;

(iii) cerințele stabilite la articolul 3 din Directiva 2008/105/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁷²;

(iv) obiectivele de mediu prevăzute la articolul 4 din Directiva 2000/60/CE.

Statele membre revizuiesc lista menționată la primul paragraf la fiecare cinci ani de la întocmirea acesteia și o actualizează atunci când este necesar.

(3) Până la 31 decembrie 2035, statele membre se asigură că se prevede un plan de gestionare integrată a apelor uzate urbane pentru aglomerările menționate la alineatul (2).

(4) Planurile de gestionare integrată a apelor uzate urbane se pun la dispoziția Comisiei, la cerere.

(5) Planurile de gestionare integrată a apelor uzate urbane cuprind cel puțin elementele prevăzute în anexa V.

(6) Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare pentru:

(a) a prevedea metodologii de identificare a măsurilor menționate la punctul 3 din anexa V;

(b) a prevedea metodologii de stabilire a indicatorilor alternativi pentru a verifica îndeplinirea obiectivului orientativ de reducere a poluării menționat la punctul 2 litera (a) din anexa V;

(c) a stabili formatul în care planurile de gestionare integrată a apelor uzate urbane trebuie să fie puse la dispoziția Comisiei, la cerere, în conformitate cu alineatul (4).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 28 alineatul (2).7. Statele membre se asigură că planurile de gestionare integrată a apelor uzate urbane se revizuiesc la fiecare 5 ani de la introducerea lor și, dacă este necesar, se actualizează.

⁷¹ Directiva 2006/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 februarie 2006 privind gestionarea calității apei pentru scăldat și de abrogare a Directivei 76/160/CEE (JO L 64, 4.3.2006, p. 37).

⁷² Directiva 2008/105/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele de calitate a mediului în domeniul apei, de modificare și de abrogare a Directivelor 82/176/CEE, 83/513/CEE, 84/156/CEE, 84/491/CEE, 86/280/CEE ale Consiliului și de modificare a Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 348, 24.12.2008, p. 84).

↓ 91/271/CEE (adaptat)
⇒ nou

Articolul ~~64~~

~~⊗~~ Epurare secundară ~~⊗~~

(1) ~~⊗~~ În ceea ce privește aglomerările cu cel puțin 2 000 de locuitori echivalenți, ~~⊗~~ statele membre ~~vechiază ea~~ ~~⊗~~ se asigură că ~~⊗~~ apele ~~⊗~~ uzate ~~⊗~~ urbane ~~reziduale~~ care intră în sistemele de colectare, ~~înainte de a fi evacuate, să facă~~ ~~⊗~~ fac ~~⊗~~ obiectul unei ~~tratări~~ ~~⊗~~ epurări ~~⊗~~ secundare, ~~⇒~~ în conformitate cu alineatul (3), ~~⇐~~ sau echivalente, ~~în următoarele împrejurări:~~ ~~⊗~~ înainte de a fi evacuate. ~~⊗~~

- ~~până la 31 decembrie 2000, pentru toate evacuările care provin de la aglomerări cu EL mai mare de 15 000;~~
- ~~până la 31 decembrie 2005, pentru toate evacuările care provin de la aglomerări cu EL cuprins între 10 000 și 15 000;~~
- ~~până la 31 decembrie 2005, pentru evacuările în apele dulci și în estuare, care provin de la aglomerări cu EL cuprins între 2 000 și 10 000.~~

↓ nou

În ceea ce privește aglomerările cu un număr de locuitori echivalenți cuprins între 2 000 și 10 000 care efectuează evacuări în zone costiere, obligația prevăzută la primul alineat nu se aplică până la 31 decembrie 2027.

↓ 2013/64/UE articolul 1 punctul 2 (adaptat)

~~1 a. Prin derogare de la alineatul (1), în ceea ce privește Mayotte, Franța se asigură că apele urbane reziduale care intră în sistemele de colectare, înainte de a fi evacuate, fac obiectul unei tratări secundare sau al unui tratament echivalent:~~

- ~~cel târziu până la 31 decembrie 2020 pentru aglomerările de peste 15000 EL care, împreună cu aglomerările menționate la articolul 5 alineatul (2a), vor acoperi cel puțin 70 % din sarcina generată în Mayotte;~~
- ~~cel târziu până la 31 decembrie 2027 pentru aglomerările de peste 2000 EL.~~

↓ nou

(2) În ceea ce privește aglomerările cu un număr de locuitori echivalenți cuprins între 1 000 și 2 000, statele membre se asigură că, până la 31 decembrie 2030, apele uzate urbane care intră în sistemele de colectare, înainte de a fi evacuate, fac obiectul unei epurări secundare, în conformitate cu alineatul (3), sau al unei epurări echivalente.

(3) Probele prelevate în conformitate cu articolul 21 și cu partea D din anexa I la prezenta directivă trebuie să respecte parametrii valorici stabiliți în tabelul 1 din partea B din anexa I. Numărul maxim permis de probe neconforme cu parametrii valorici din tabelul 1 din partea B din anexa I este stabilit în tabelul 4 din partea D din anexa I.

↓ 91/271/CEE

~~(2) Evacuările de ape urbane reziduale în apele situate în regiuni muntoase (la o altitudine mai mare de 1 500 m), unde este dificil să se aplice o tratare biologică eficientă din cauza temperaturilor scăzute, pot face obiectul unei tratări mai puțin riguroase decât cea prevăzută la alineatul (1), cu condiția să se indice pe baza unor studii aprofundate că aceste evacuări nu deteriorează mediul.~~

↓ 1137/2008 articolul 1 și anexa 4
punctul 2

~~(3) Evacuările care provin din stațiile de tratare a apelor urbane reziduale descrise la alineatele (1) și (2) trebuie să respecte cerințele relevante din secțiunea B din anexa I. Comisia poate modifica cerințele în cauză. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 18 alineatul (3).~~

↓ 91/271/CEE (adaptat)

(4) Încărcarea exprimată în EL locuitori echivalenți se calculează pe baza încărcării medii maxime săptămânale care intră în instalația de ~~tratare~~ epurare a apelor uzate urbane în cursul anului, cu excepția situațiilor neobișnuite, ~~cum ar fi cele~~ produse de precipitații intense.

Articolul ~~75~~

Epurarea terțiară

↓ nou

(1) Până la 31 decembrie 2030, statele membre se asigură că evacuările provenite de la 50 % din stațiile de epurare a apelor uzate urbane care epurează o sarcină de cel puțin 100 000 de locuitori echivalenți și care nu aplică epurarea terțiară la [OP este rugat să introducă data = data intrării în vigoare a prezentei directive] fac obiectul obligației de epurare terțiară în conformitate cu alineatul (4).

Până la 31 decembrie 2035, statele membre se asigură că toate stațiile de epurare a apelor uzate urbane care epurează o sarcină de cel puțin 100 000 de locuitori echivalenți fac obiectul obligației de epurare terțiară în conformitate cu alineatul (4).

↓ 91/271/CEE (adaptat)

~~(1) În sensul alineatului (2), statele membre identifică, până la 31 decembrie 1993, zonele sensibile pe baza criteriilor definite la anexa II.~~

↓ nou

(2) Până la 31 decembrie 2025, statele membre întocmesc o listă a zonelor de pe teritoriul lor care sunt sensibile la eutrofizare și o actualizează la fiecare cinci ani, începând cu 31 decembrie 2030.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu procedura menționată la articolul 27 pentru a modifica părțile B și D din anexa I în vederea adaptării la progresele tehnologice și științifice a cerințelor și a metodelor menționate la al doilea paragraf.

↓ 91/271/CEE (adaptat)
⇒ nou

~~(5)(4). Cu toate acestea, condițiile impuse unei stații de epurare în conformitate cu alineatele (2) și (3) nu se aplică în mod obligatoriu zonelor sensibile~~ ⇒ Prin derogare de la alineatele (3) și (4), statele membre pot decide că o stație de epurare a apelor uzate urbane situată într-o zonă inclusă pe o listă menționată la alineatul (2) nu face obiectul cerințelor prevăzute la alineatele (3) și (4) ⇐ dacă se poate dovedi că procentul minim de reducere a sarcinii globale care intră în toate stațiile de epurare a apelor reziduale uzate urbane din această zonă atinge cel puțin 75 % pentru cantitatea totală de fosfor și cel puțin 75 % pentru cantitatea totală de azot.

↓ nou

- (a) 82,5 % pentru fosforul total și 80 % pentru azotul total până la 31 decembrie 2035;
- (b) 90 % pentru fosforul total și 85 % pentru azotul total până la 31 decembrie 2040.

↓ 91/271/CEE (adaptat)
⇒ nou

~~(6)(5). Pentru evacuările de la stațiile de epurare a apelor urbane uzate situate în~~ ⇒ de cel puțin 10 000 de locuitori echivalenți din ⇐ bazinul hidrografic corespunzător ~~bazinele hidrografice unei zone sensibile unor zone la eutrofizare ⇒ incluse într-o listă menționată la alineatul (2) ⇐ și care contribuie la poluarea acestor zone se aplică, de asemenea, alineatele (3)(2), (3) ⇒ (4) ⇐ și (5)(4).~~

~~Atunci când bazinele hidrografice menționate la primul paragraf se situează, în totalitate sau parțial, într-un alt stat membru, se aplică articolul 9.~~

~~(6) Statele membre veghează ca lista zonelor sensibile să fie revizuită cel puțin la fiecare patru ani.~~

(7) Statele membre ~~veghează ca~~ se asigură că ⇒ evacuările care provin de la stații de epurare a apelor uzate urbane situate într-o zonă inclusă pe o listă menționată la alineatul (2), în urma uneia dintre actualizările periodice ale listei, prevăzute la alineatul respectiv, îndeplinesc cerințele stabilite la alineatele (3) și (4) în termen de șapte ani de la includerea în lista respectivă ⇐ ~~zonele identificate ca sensibile ca urmare a revizuirii prevăzute la alineatul (6) să se conformeze condițiilor menționate anterior în termen de șapte ani.~~

~~(8) Un stat membru nu este obligat să identifice zonele sensibile în sensul prezentei directive, dacă acest stat aplică pe întreg teritoriul său tratarea prevăzută la alineatele (2), (3) și (4).~~

↓ nou

Articolul 8

Epurarea cuaternară

(1) Până la 31 decembrie 2030, statele membre se asigură că 50 % din evacuările provenite de la stațiile de epurare a apelor uzate urbane care epurează o sarcină de cel puțin 100 000 de locuitori echivalenți fac obiectul obligației de epurare cuaternară în conformitate cu alineatul (5).

Până la 31 decembrie 2035, statele membre se asigură că toate stațiile de epurare a apelor uzate urbane care epurează o sarcină de cel puțin 100 000 de locuitori echivalenți fac obiectul obligației de epurare cuaternară în conformitate cu alineatul (5).

(2) La 31 decembrie 2030, statele membre trebuie să fi întocmit o listă a zonelor de pe teritoriul lor național în care concentrația sau acumularea de micropoluanti reprezintă un risc pentru sănătatea umană sau pentru mediu. Ulterior, statele membre revizuiesc lista respectivă la fiecare cinci ani și o actualizează, dacă este necesar.

Lista menționată la primul paragraf include următoarele zone, cu excepția cazului în care inexistența riscurilor pentru sănătatea umană sau pentru mediu în zonele respective poate fi demonstrată pe baza unei evaluări a riscurilor:

(a) corpurile de apă utilizate pentru captarea apei destinate consumului uman, definită la articolul 2 punctul (1) din Directiva (UE) 2020/2184;

(b) apa pentru scăldat care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2006/7/CE;

(c) lacurile, în sensul definiției de la articolul 2 punctul 5 din Directiva 2000/60/CE;

(d) râurile, în sensul definiției de la articolul 2 punctul 4 din Directiva 2000/60/CE, sau alte cursuri de apă cu un raport de diluare sub 10;

(e) zonele în care au loc activități de acvacultură, în sensul definiției de la articolul 4 punctul 25 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁷³;

(f) zonele în care este necesară o epurare suplimentară în vederea îndeplinirii cerințelor stabilite în Directivele 2000/60/CE și 2008/105/CE.

Evaluarea riscurilor menționată la al doilea paragraf se comunică Comisiei la cerere.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare de stabilire a formatului evaluării riscurilor menționate la alineatul (2) al doilea paragraf și a metodei care trebuie utilizată pentru această evaluare a riscurilor. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 28 alineatul (2).

(4) Până la 31 decembrie 2035, statele membre se asigură că, pentru 50 % din aglomerările cu un număr de locuitori echivalenți cuprins între 10 000 și 100 000, apele uzate urbane care intră în sistemele de colectare fac obiectul epurării cuaternare în conformitate cu alineatul (5) înainte de a fi evacuate în zone incluse pe o listă menționată la alineatul (2).

Până la 31 decembrie 2040, statele membre se asigură că apele uzate urbane care intră în sistemele de colectare fac obiectul epurării cuaternare în conformitate cu alineatul (5) înainte de a fi evacuate în zone incluse într-o listă menționată la alineatul (2) în ceea ce privește toate aglomerările cu un număr de locuitori echivalenți cuprins între 10 000 și 100 000.

⁷³ Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului (JO L 354, 28.12.2013, p. 22).

(5) Probele prelevate în conformitate cu articolul 21 și cu partea D din anexa I la prezenta directivă trebuie să respecte parametrii valorici stabiliți în tabelul 3 din partea B din anexa I. Numărul maxim permis de probe neconforme cu parametrii valorici din tabelul 3 din partea B din anexa I este stabilit în tabelul 4 din partea D din anexa I.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu procedura menționată la articolul 27 pentru a modifica părțile B și D din anexa I în vederea adaptării la progresele tehnologice și științifice a cerințelor și a metodelor menționate la al doilea paragraf.

(6) Până la 31 decembrie 2030, Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili metodele de monitorizare și de prelevare de probe care urmează să fie utilizate de statele membre pentru a stabili prezența în apele uzate urbane a indicatorilor prevăzuți în tabelul 3 din partea B din anexa I și cantitățile acestora. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 28 alineatul (2).

↓ 91/271/CEE

~~Articolul 6~~

~~(1) În sensul alineatului (2), statele membre pot identifica, până la 31 decembrie 1993, zone mai puțin sensibile pe baza criteriilor stabilite la anexa II.~~

~~(2) Evacuările de ape urbane reziduale care provin din aglomerări cu EL cuprins între 10000 și 150000 în apele litorale și între 2000 și 10000 în estuarele situate în zonele prevăzute la alineatul (1) pot face obiectul unei tratări mai puțin riguroase decât cea prevăzută la articolul 4, cu condiția ca:~~

~~— aceste evacuări să fi făcut obiectul cel puțin unei tratări primare în temeiul articolului 2 alineatul (7), conform procedurilor de control stabilite la anexa I punctul D;~~

~~— să se demonstreze, pe baza unor studii aprofundate, că aceste evacuări nu vor deteriora mediul.~~

~~Statele membre pun la dispoziția Comisiei orice informație importantă privind aceste studii.~~

~~(3) În cazul în care Comisia estimează că nu se îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (2), aceasta prezintă Consiliului o propunere corespunzătoare.~~

~~(4) Statele membre veghează ca lista zonelor mai puțin sensibile să fie revizuită cel puțin la fiecare patru ani.~~

~~(5) Statele membre veghează ca zonele care nu mai sunt considerate mai puțin sensibile să se conformeze condițiilor corespunzătoare din articolele 4 și 5 în termen de șapte ani.~~

~~Articolul 7~~

~~Statele membre veghează ca, până la 31 decembrie 2005, apele urbane reziduale să fie tratate, înainte de a fi evacuate, în mod corespunzător, în conformitate cu articolul 2 punctul 9, în următoarele cazuri:~~

~~— evacuări în ape dulci și estuare, care provin din aglomerări cu EL mai mic de 2000;~~

~~— evacuări în ape litorale, care provin din aglomerări cu EL mai mic de 10000.~~

↓ 2013/64/UE articolul 1 punctul 4

~~Prin derogare de la primul paragraf, în ceea ce privește Mayotte, termenul definit la primul paragraf este 31 decembrie 2027.~~

↓ 91/271/CEE

~~Articolul 8~~

~~(1) În cazuri excepționale datorate unor probleme tehnice și în sprijinul grupurilor de populație determinate în funcție de considerente geografice, statele membre pot prezenta Comisiei o cerere specială de prelungire a termenului pentru conformarea la dispozițiile articolului 4.~~

~~(2) Această cerere, care trebuie motivată în mod corespunzător, expune problemele tehnice întâmpinate și propune un program de acțiuni care trebuie întreprinse conform unui calendar corespunzător pentru a atinge obiectivul prezentei directive. Acest calendar se include în programul de punere în aplicare prevăzut la articolul 17.~~

~~(3) Se pot accepta numai motive tehnice, iar termenul prelungit prevăzut la alineatul (1) nu poate depăși data de 31 decembrie 2005.~~

↓ 1137/2008 articolul 1 și anexa 4 punctul 2

~~(4) Comisia analizează respectiva cerere și ia măsurile adecvate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 18 alineatul (2).~~

↓ 91/271/CEE

~~(5) În împrejurări excepționale, atunci când se poate dovedi că o tratare mai riguroasă nu prezintă interes pentru mediu, evacuările, în zonele mai puțin sensibile, de ape reziduale care provin din aglomerări cu EL mai mare de 150000 pot face obiectul tratării prevăzute la articolul 6 pentru apele reziduale care provin din aglomerări cu EL cuprins între 10000 și 150000.~~

↓ 1137/2008 articolul 1 și anexa 4 punctul 2

~~În astfel de circumstanțe, statele membre înaintează în prealabil Comisiei documentația relevantă. Comisia analizează cazul și ia măsurile adecvate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 18 alineatul (2).~~

↓ nou

~~Articolul 9~~

~~Răspunderea extinsă a producătorilor~~

(1) Statele membre iau măsuri pentru a se asigura că producătorii care introduc pe piață oricare dintre produsele enumerate în anexa III își asumă răspunderea extinsă a producătorilor.

Aceste măsuri oferă asigurarea că producătorii respectivi acoperă:

- (a) costurile totale aferente îndeplinirii cerințelor prevăzute la articolul 8, inclusiv costurile pentru epurarea cuaternară a apelor uzate urbane în vederea eliminării micropoluantilor rezultați din produsele pe care le introduc pe piață și din reziduurile acestora, costurile pentru monitorizarea micropoluantilor menționați la articolul 21 alineatul (1) litera (a) și
- (b) costurile pentru colectarea și verificarea datelor privind produsele introduse pe piață, precum și
- (c) alte costuri necesare pentru exercitarea răspunderii extinse a producătorilor.

(2) Statele membre exonerează producătorii de răspunderea lor extinsă prevăzută la alineatul (1) în cazul în care producătorii pot demonstra oricare dintre următoarele:

- (a) cantitatea de produs introdusă pe piață este de sub 2 tone pe an;
- (b) produsele pe care le introduc pe piață nu generează micropoluanti în apele uzate la sfârșitul ciclului lor de viață.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare pentru a stabili criteriile detaliate privind aplicarea uniformă a condiției prevăzute la alineatul (2) litera (b) pentru anumite categorii de produse. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 28 alineatul (2).

(4) Statele membre se asigură că producătorii menționați la alineatul (1) își exercită în mod colectiv răspunderea extinsă aderând la o organizație care implementează răspunderea extinsă a producătorului.

Statele membre se asigură că:

- (a) producătorii menționați la alineatul (1) au obligația de a comunica anual organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorului următoarele:
 - (i) cantitățile anuale ale produselor enumerate în anexa III pe care le introduc pe piață în cadrul activității lor profesionale;
 - (ii) informații privind gradul de pericolozitate al produselor menționate la punctul (i) în apele uzate la sfârșitul ciclului lor de viață;
 - (iii) după caz, o listă a produselor exceptate în conformitate cu alineatul (2);
- (b) producătorii menționați la alineatul (1) au obligația de a contribui din punct de vedere financiar la organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorului pentru a acoperi costurile generate de răspunderea extinsă a producătorului care le revine;
- (c) contribuția fiecărui producător, menționată la litera (b), este stabilită pe baza cantităților și a gradului de pericolozitate din apele uzate ale produselor care sunt introduse pe piață;
- (d) organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorului fac obiectul unor audituri anuale independente ale gestiunii lor financiare, care verifică inclusiv capacitatea lor de a acoperi costurile menționate la alineatul (4), calitatea și

caracterul adecvat al informațiilor colectate în temeiul literei (a) și caracterul adecvat al contribuțiilor colectate în temeiul literei (b).

(5) Statele membre se asigură că:

(a) se definesc în termeni clari rolurile și responsabilitățile tuturor actorilor relevanți implicați, inclusiv ale producătorilor menționați la alineatul (1), ale organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorului, ale operatorilor privați sau publici ai stațiilor de epurare a apelor uzate urbane și ale autorităților locale competente;

(b) se stabilesc obiective de gestionare a apelor uzate urbane în vederea respectării cerințelor și termenelor stabilite la articolul 8 alineatele (1), (4) și (5), precum și în vederea îndeplinirii oricăror alte obiective cantitative sau calitative considerate relevante pentru implementarea răspunderii extinse a producătorului;

(c) există un sistem de raportare pentru colectarea de date privind produsele menționate la alineatul (1) introduse pe piața statului membru de către producători și de date privind epurarea cuaternară a apelor uzate, precum și pentru colectarea altor date relevante în sensul literei (b).

Articolul 10

Cerințe minime pentru organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorului

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că fiecare organizație care implementează răspunderea extinsă a producătorului înființată în temeiul articolului 9 alineatul (4):

(a) are o acoperire geografică clar definită, coerentă cu cerințele prevăzute la articolul 8;

(b) dispune de mijloacele financiare și organizatorice necesare pentru îndeplinirea obligațiilor producătorilor în materie de răspundere extinsă a producătorului;

(c) pune la dispoziția publicului informații cu privire la:

(i) structura sa de proprietate și membrii săi;

(ii) contribuțiile financiare plătite de producători;

(iii) activitățile pe care le desfășoară în fiecare an, inclusiv informații clare cu privire la modul în care sunt utilizate mijloacele sale financiare.

(2) Statele membre instituie un cadru adecvat de monitorizare și de asigurare a respectării normelor pentru a se asigura că organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorului își îndeplinesc obligațiile, că mijloacele financiare ale organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorului sunt utilizate în mod corespunzător și că toți actorii cărora le revine responsabilitatea extinsă a producătorului raportează date fiabile autorităților competente și, la cerere, organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorului.

(3) În cazul în care, pe teritoriul unui stat membru, există mai multe organizații care implementează răspunderea extinsă a producătorului, statul membru în cauză desemnează cel puțin un organism care este independent de interesele private sau o autoritate publică care să supravegheze punerea în aplicare.

(4) Statul membru se asigură că producătorii stabiliți pe teritoriul unui alt stat membru care introduc produse pe piața sa:

(a) desemnează o persoană juridică sau fizică stabilită pe teritoriul său în calitate de reprezentant autorizat în scopul îndeplinirii obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorului pe teritoriul său sau

(b) iau măsuri echivalente cu cele de la litera (a).

(5) Statele membre asigură un dialog periodic între părțile interesate relevante implicate în punerea în aplicare a răspunderii extinse a producătorului, inclusiv producătorii și distribuitorii, organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorului, operatorii privați sau publici ai stațiilor de epurare a apelor uzate urbane, autoritățile locale și organizațiile societății civile.

Articolul 11

Neutralitatea energetică a stațiilor de epurare a apelor uzate urbane

(1) Statele membre se asigură că auditurile energetice ale stațiilor de epurare a apelor uzate urbane și ale sistemelor de colectare se efectuează la fiecare patru ani. Auditurile respective se efectuează în conformitate cu articolul 8 din Directiva 2012/27/UE și includ o identificare a potențialului de utilizare sau de producere eficientă din punctul de vedere al costurilor a energiei din surse regenerabile, punând un accent deosebit pe identificarea și utilizarea potențialului de producție de biogaz, concomitent cu reducerea emisiilor de metan. Primele audituri se efectuează:

(a) până la 31 decembrie 2025 în ceea ce privește stațiile de epurare a apelor uzate urbane care epurează o sarcină de cel puțin 100 000 de locuitori echivalenți și în ceea ce privește sistemele de colectare conectate la aceste stații;

(b) până la 31 decembrie 2030 în ceea ce privește stațiile de epurare a apelor uzate urbane care epurează o sarcină corespunzătoare unui număr de locuitori echivalenți cuprins între 10 000 și 100 000 și în ceea ce privește sistemele de colectare conectate la aceste stații.

(2) Statele membre se asigură că totalul anual al energiei din surse regenerabile, definită la articolul 2 alineatul (1) din Directiva (UE) 2018/2001, produsă la nivel național de stațiile de epurare a apelor uzate urbane care epurează o sarcină de cel puțin 10 000 de locuitori echivalenți, este echivalent cu cel puțin:

(a) 50 % din totalul anual al energiei utilizate de aceste instalații până la 31 decembrie 2030;

(b) 75 % din totalul anual al energiei utilizate de aceste instalații până la 31 decembrie 2035;

(c) 100 % din totalul anual al energiei utilizate de aceste instalații până la 31 decembrie 2040.

↓ 91/271/CEE (adaptat)
⇒ nou

Articolul ~~12~~9

⊗ Cooperarea transfrontalieră ⊗

(1) În cazul în care apele care țin de jurisdicția unui stat membru sunt alterate de evacuările de ape ⊗ uzate ⊗ urbane reziduale care provin de la un alt stat membru ⇒ sau de la o țară

terță ⇐, statul membru ale cărui ape sunt poluate ~~poate notifica~~ ⇒ notifică ⇐ faptele celui alt stat membru ⇒ sau țării terțe ⇐ și Comisiei.

↓ nou

Această notificare se transmite imediat în cazul poluării accidentale care ar putea afecta într-o măsură importantă corpurile de apă din aval.

↓ 91/271/CEE
⇒ nou

Statele membre în cauză ~~facilitează, eventual împreună cu Comisia, concertarea necesară~~ ⇒ cooperează ⇐ pentru identificarea sursei evacuărilor și a măsurilor care trebuie luate la sursă în favoarea apelor poluate, pentru a asigura conformitatea cu prezenta directivă.

↓ nou

(2) Statele membre în cauză informează Comisia cu privire la orice cooperare menționată la alineatul (1). Comisia participă la această cooperare la cererea statelor membre în cauză.

↓ 91/271/CEE (adaptat)
⇒ nou

Articolul 1310

☒ Condiții climatice locale ☒

Statele membre ~~vechază ea~~ ☒ se asigură că ☒ stațiile de epurare a apelor ☒ uzate ☒ urbane ~~reziduale~~ construite în conformitate cu condițiile prevăzute la articolele ~~64, 75, 6 și 7~~ ⇒ 8 ⇐ ☒ să fie ☒ sunt ☒ concepute, construite, exploatate și întreținute astfel încât să aibă un randament suficient în toate condițiile climatice normale ale locului în care sunt amplasate. Este necesar să se țină seama de variațiile sezoniere ale sarcinii în momentul conceperii acestor instalații.

Articolul 1411

☒ Evacuările de ape uzate nemenajere ☒

(1) Statele membre ~~vechază ea~~ ☒ se asigură că ☒, ~~până la 31 decembrie 1993,~~ ~~evacuarea~~ ☒ evacuările ☒ de ~~ape industriale uzate~~ ⇒ ape uzate nemenajere ⇐ în sistemele de colectare și stațiile de epurare a apelor ☒ uzate ☒ urbane ~~reziduale să facă~~ ☒ fac ☒ obiectul unor ~~reglementări~~ autorizări ~~și/sau~~ prealabile specifice din partea autorităților competente ~~sau a organismelor corespunzătoare.~~

↓ 1137/2008 articolul 1 și anexa 4
punctul 2

~~(2) Reglementările și/sau autorizațiile specifice trebuie să respecte cerințele din secțiunea C din anexa I. Comisia poate modifica cerințele în cauză. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 18 alineatul (3).~~

↓ nou

Statele membre se asigură că autoritatea competentă:

(a) înainte de a acorda autorizații specifice, consultă operatorii sistemelor de colectare și pe cei ai stațiilor de epurare a apelor uzate urbane în care sunt evacuate apele uzate urbane nemenajere;

(b) permite operatorilor de sisteme de colectare și de stații de epurare a apelor uzate urbane care primesc evacuări de ape uzate nemenajere să consulte, la cerere, autorizațiile specifice acordate în bazinele lor hidrografice.

(2) Statele membre iau măsurile corespunzătoare, inclusiv o revizuire a autorizației specifice, pentru a identifica, a preveni și a reduce pe cât posibil sursele de poluare a apelor uzate urbane nemenajere menționate la alineatul (1), în cazul în care apare oricare dintre următoarele situații:

(a) s-au identificat poluanți la intrarea și ieșirea stațiilor de epurare a apelor uzate urbane care fac obiectul monitorizării prevăzute la articolul 21 alineatul (3);

(b) nămolurile provenite din epurarea apelor uzate urbane urmează să fie utilizate în conformitate cu Directiva 86/278/CEE a Consiliului⁷⁴;

(c) apele uzate urbane epurate urmează să fie reutilizate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2020/741;

(d) apele receptoare sunt utilizate pentru captarea apei destinate consumului uman, definită la articolul 2 punctul (1) din Directiva (UE) 2020/2184;

(e) poluarea apelor uzate urbane nemenajere evacuate în sistemul de colectare sau poluarea stației de epurare a apelor uzate urbane prezintă un risc pentru funcționarea acestui sistem sau a acestei stații.

(3) Autorizațiile specifice menționate la alineatul (1) îndeplinesc cerințele prevăzute în partea C din anexa I. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu procedura menționată la articolul 27 pentru a modifica anexa I partea C în vederea adaptării acesteia la progresele tehnice și științifice din domeniul protecției mediului.

↓ 1137/2008 articolul 1 și anexa 4
punctul 2 (adaptat)
⇒ nou

~~(4)3. Reglementările și~~ Autorizațiile specifice menționate la alineatul (1) se reexaminează și ~~dacă~~ , în cazul în care este necesar, se adaptează la fiecare 6 ani la intervale regulate.

Articolul ~~1512~~

Reutilizarea apei și evacuările de ape uzate urbane

~~(1) Apele uzate tratate se reutilizează, dacă acest lucru se dovedește adecvat. Căile de evacuare trebuie să reducă la maximum efectele negative asupra mediului.~~

⁷⁴ Directiva 86/278/CEE a Consiliului din 12 iunie 1986 privind protecția mediului, în special a solului, atunci când se utilizează nămoluri de epurare în agricultură (JO L 181, 4.7.1986, p. 6).

↓ nou

(1) Statele membre promovează în mod sistematic reutilizarea apelor uzate epurate de la toate stațiile de epurare a apelor uzate urbane. În cazul în care apele uzate epurate sunt reutilizate pentru irigații agricole, acestea trebuie să îndeplinească cerințele stabilite în Regulamentul (UE) 2020/741.

↓ 1137/2008 articolul 1 și anexa 4
punctul 2 (adaptat)
⇒ nou

(2) ~~Autoritățile competente sau organismele corespunzătoare~~ ⇒ Statele membre ⇐ se asigură că ~~evacuarea apelor uzate~~ ⇒ evacuările ⇐ care provin de la stațiile de epurare a apelor ~~uzate~~ ~~urbane reziduale~~ ~~face~~ ~~fac~~ ~~obiectul unor reglementări prealabile și/sau al unei~~ autorizații specifice. ⇒ Această autorizație oferă asigurarea că se îndeplinesc cerințele prevăzute în partea B din anexa I. ⇐

↓ 1137/2008 articolul 1 și anexa 4
punctul 2

~~(3) — Reglementările și/sau autorizațiile specifice prealabile privind evacuările care provin de la stațiile de tratare a apelor urbane reziduale și care se efectuează în temeiul alineatului (2) în aglomerările cu EL cuprins între 2000 și 10000, pentru evacuările în ape dulci și în estuare, și în aglomerări cu EL de 10000 sau mai mult pentru toate evacuările, definesc condițiile necesare pentru a respecta cerințele corespunzătoare din secțiunea B din anexa I. Comisia poate modifica cerințele în cauză. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 18 alineatul (3).~~

↓ 91/271/CEE (adaptat)
⇒ nou

~~(3)(4).~~ Reglementările și/sau Autorizațiile specifice menționate la alineatul (2) se reexaminează ⇒ cel puțin la fiecare 6 ani ⇐ și , dacă este necesar, se adaptează ~~la intervale regulate.~~

Articolul ~~1613~~

⊗ Ape uzate biodegradabile nemanajere ⊗

~~(1) — Statele membre veghează ca, până la 31 decembrie 2000, apele industriale uzate biodegradabile care provin de la instalațiile sectoarelor industriale enumerate la anexa III și care nu intră în stațiile de epurare a apelor urbane reziduale înainte de a fi evacuate în apele receptoare să respecte, înainte de evacuare, condițiile stabilite în reglementările prealabile și/sau autorizațiile specifice ale autorității competente sau ale organismului corespunzător pentru toate evacuările care provin din instalații prevăzute pentru un EL de cel puțin 4000.~~

~~(2) — Până la 31 decembrie 1993, autoritatea competentă sau organismul corespunzător din fiecare stat membru stabilește condițiile pentru evacuarea acestor ape uzate în funcție de natura sectorului industrial în cauză.~~

~~(3) Comisia efectuează un studiu comparativ al condițiilor impuse de statele membre până la 31 decembrie 1994. Comisia își publică concluziile într-un raport și prezintă, dacă este necesar, o propunere corespunzătoare.~~

↓ nou

Statele membre stabilesc, în funcție de natura sectorului industrial în cauză, cerințe privind evacuarea apelor uzate biodegradabile nemanajere care să asigure cel puțin același nivel de protecție a mediului ca și cerințele stabilite în partea B din anexa I.

Cerințele menționate la alineatul (1) se aplică numai atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (c) apele uzate provin de la instalații care epurează o sarcină de cel puțin 4 000 de locuitori echivalenți care aparțin sectoarelor industriale enumerate în anexa IV și care nu desfășoară niciuna dintre activitățile enumerate în anexa I la Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁷⁵;
- (d) apele uzate nu intră într-o stație de epurare a apelor uzate urbane înainte de a fi evacuate în apele receptoare („evacuare directă”).

Articolul 17

Supravegherea apelor uzate urbane

(1) Statele membre monitorizează prezența următorilor parametri de sănătate publică în apele uzate urbane:

- (a) virusul SARS-CoV-2 și variantele sale;
- (b) virusul poliomieltic;
- (c) virusul gripei;
- (d) agenții patogeni emergenți;
- (e) contaminanții care încep să prezinte motive de îngrijorare;
- (f) orice alți parametri de sănătate publică pe care autoritățile competente ale statelor membre îi consideră relevanți pentru monitorizare.

(2) În sensul alineatului (1), statele membre instituie un sistem național de cooperare și coordonare permanentă între autoritățile competente responsabile cu sănătatea publică și autoritățile competente responsabile cu epurarea apelor uzate urbane în ceea ce privește:

- (a) identificarea altor parametri de sănătate publică decât cei menționați la alineatul (1) care să fie monitorizați în apele uzate urbane;
- (b) stabilirea locului și a frecvenței prelevării de probe și analizei apelor uzate urbane pentru fiecare parametru de sănătate publică identificat în conformitate cu alineatul (1), ținându-se seama de datele disponibile privind sănătatea și de necesarul de date privind sănătatea publică și, după caz, de situațiile epidemiologice locale;

⁷⁵ Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).

(c) organizarea unei comunicări adecvate și prompte a rezultatelor monitorizării către autoritățile competente responsabile cu sănătatea publică și către platformele Uniunii, în cazul în care există astfel de platforme.

(3) Atunci când autoritatea competentă responsabilă cu sănătatea publică dintr-un stat membru declară o urgență de sănătate publică cauzată de SARS-CoV-2, prezența SARS-CoV-2 și a variantelor acestui virus se monitorizează în apele uzate urbane de la cel puțin 70 % din populația națională și se prelevă cel puțin o probă pe săptămână în cazul aglomerărilor cu cel puțin 100 000 de locuitori echivalenți. Această monitorizare continuă până când autoritatea competentă respectivă declară sfârșitul urgenței de sănătate publică cauzate de SARS-CoV-2.

Pentru a stabili dacă există o urgență de sănătate publică, autoritatea competentă ia în considerare evaluările Centrului European de Prevenire și Control al Bolilor, deciziile Organizației Mondiale a Sănătății (OMS) adoptate în conformitate cu Regulamentul sanitar internațional și deciziile Comisiei adoptate în temeiul articolului 23 alineatul (1) din Regulamentul.../... al Parlamentului European și al Consiliului⁷⁶.

(4) În ceea ce privește aglomerările cu cel puțin 100 000 de locuitori echivalenți, statele membre se asigură, până la 1 ianuarie 2025, că rezistența antimicrobiană este monitorizată cel puțin de două ori pe an la intrarea și ieșirea stațiilor de epurare a apelor uzate urbane și, dacă este cazul, în sistemele de colectare.

Comisia adoptă acte de punere în aplicare în conformitate cu procedura menționată la articolul 28 pentru a asigura o aplicare uniformă a prezentei directive prin stabilirea unei metodologii armonizate de măsurare a rezistenței antimicrobiene în apele uzate urbane.

(5) Rezultatele monitorizării menționate la prezentul articol se raportează în conformitate cu articolul 22 alineatul (1) litera (g).

Articolul 18

Evaluarea și gestionarea riscurilor

(1) Până la [OP este rugat să introducă data = ultima zi a celui de al doilea an de la data intrării în vigoare a prezentei directive], statele membre identifică riscurile cauzate mediului și sănătății umane de evacuările de ape uzate urbane și cel puțin riscurile legate de următoarele:

(a) calitatea unui corp de apă utilizat pentru captarea apei destinate consumului uman, definită la articolul 2 punctul (1) din Directiva (UE) 2020/2184;

(b) calitatea apei pentru scăldat care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2006/7/CE;

(c) starea ecologică bună a unui corp de apă, definită la articolul 2 punctul 22 din Directiva 2000/60/CE;

(d) calitatea unui corp de apă în care au loc activități de acvacultură, definite la articolul 4 punctul (25) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013.

(2) În cazul în care s-au identificat riscuri în conformitate cu alineatul (1), statele membre adoptă măsuri adecvate pentru a le aborda, care includ, după caz, următoarele măsuri:

(a) construirea de sisteme de colectare în conformitate cu articolul 3 pentru aglomerările cu mai puțin de 1 000 de locuitori echivalenți;

⁷⁶ + OP este rugat să insereze în text numărul regulamentului inclus în documentul PE-CONS 40/22 [2020/0322(COD)] și să introducă în nota de subsol numărul, data, titlul și referința de publicare în JO ale regulamentului respective.

- (b) aplicarea unei epurări secundare în conformitate cu articolul 6 evacuărilor de ape uzate urbane din aglomerări cu mai puțin de 1 000 de locuitori echivalenți;
- (c) aplicarea unei epurări terțiare în conformitate cu articolul 7 evacuărilor de ape uzate urbane din aglomerări cu mai puțin de 10 000 de locuitori echivalenți;
- (d) aplicarea unei epurări cuaternare în conformitate cu articolul 8 evacuărilor de ape uzate urbane din aglomerări cu mai puțin de 10 000 de locuitori echivalenți;
- (e) elaborarea unor planuri de gestionare integrată a apelor uzate urbane în conformitate cu articolul 5 pentru aglomerările cu mai puțin de 10 000 de locuitori echivalenți și adoptarea măsurilor menționate în anexa V;
- (f) aplicarea unor cerințe pentru epurarea apelor uzate urbane colectate mai stricte decât cerințele stabilite în partea B din anexa 1.

(3) Identificarea riscurilor efectuată în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol se revizuieste la fiecare 5 ani. Un rezumat al riscurilor identificate, însoțit de o descriere a măsurilor adoptate în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol, se include în programele naționale de punere în aplicare menționate la articolul 23 și se transmite Comisiei, la cerere.

Articolul 19

Accesul la salubritate

Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a îmbunătăți accesul la salubritate pentru toți, în special pentru grupurile vulnerabile și marginalizate.

În acest scop, până la 31 decembrie 2027, statele membre:

- (a) identifică categoriile de persoane care nu au acces sau care au acces limitat la instalații sanitare, inclusiv grupurile vulnerabile și marginalizate, și stabilesc cauzele acestei lipse de acces;
- (b) evaluează posibilitățile de îmbunătățire a accesului la instalații sanitare al categoriilor de persoane menționate la litera (a);
- (c) în ceea ce privește aglomerările cu cel puțin 10 000 de locuitori echivalenți, încurajează construirea unui număr suficient de instalații sanitare în spațiile publice, care să fie accesibile în mod liber și, în special pentru femei, în condiții de siguranță.

↓ 91/271/CEE (adaptat)

Articolul ~~2014~~

☒ Nămoluri ☒

~~(1) Nămolurile de epurare se reutilizează atunci când acest lucru se dovedește necesar. Căile de evacuare trebuie să reducă la maximum efectele negative asupra mediului.~~

~~(2) Autoritățile competente sau organismele corespunzătoare veghează ca, până la 31 decembrie 1998, evacuarea nămolurilor care provin de la stațiile de epurare a apelor urbane reziduale să facă obiectul unor norme generale sau al înregistrării, al sau autorizării.~~

~~(3) Statele membre asigură, până la 31 decembrie 1998, eliminarea nămolurilor de epurare în apele de suprafață prin deversare de pe vapoare, evacuare prin conducte sau prin orice alt mijloc.~~

~~(4) Până la eliminarea formelor de evacuare menționate la alineatul (3), statele membre asigură autorizarea și reducerea treptată a cantităților totale de substanțe toxice, persistente sau bioacumulabile conținute în nămolurile evacuate în apele de suprafață.~~

↓ nou

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că fluxurile de gestionare a nămolurilor sunt conforme cu ierarhia deșeurilor prevăzută la articolul 4 din Directiva 2008/98/CE. Aceste fluxuri sporesc la maximum prevenirea, reutilizarea și reciclarea resurselor și reduc la minimum efectele negative asupra mediului.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu procedura menționată la articolul 27, pentru a completa prezenta directivă prin stabilirea ratelor minime de reutilizare și reciclare a fosforului și azotului din nămoluri, astfel încât să se țină seama de tehnologiile disponibile pentru recuperarea fosforului și azotului din nămoluri.

↓ 91/271/CEE (adaptat)
⇒ nou

Articolul ~~214~~

Monitorizare

(1) Statele membre se asigură că: ~~autoritățile competente sau organismele corespunzătoare supraveghează~~ monitorizează

(a) ~~evacuările care provin de la stațiile de tratare~~ epurare a apelor uzate reziduale urbane, pentru a verifica respectarea ~~condițiilor~~ cerințelor din ~~partea B din anexa I punctul B~~, în conformitate cu ~~procedurile de control~~ ⇒ metodele de monitorizare și evaluare a rezultatelor ⇐ stabilite în partea D ~~la~~ din anexa I ~~punctul D~~ ⇒ ; această monitorizare include încărcările și concentrațiile parametrilor enumerați în partea B din anexa I; ⇐

(b) ~~cantitățile, și compoziția~~ ⇒ și destinația ⇐ ~~nămolurilor de epurare evacuate în apele de suprafață.~~

↓ nou

(c) destinația apelor uzate urbane epurate, inclusiv ponderea apei reutilizate;

(d) gazele cu efect de seră produse și energia utilizată și produsă de stațiile de epurare a apelor uzate urbane de peste 10 000 de locuitori echivalenți.

↓ 91/271/CEE

~~(2) Autoritățile competente sau organismele corespunzătoare supraveghează apele receptoare de deșuri provenind de la stațiile de epurare a apelor urbane reziduale și din evacuări directe, cum ar fi cele descrise la articolul 13, atunci când există temeri că mediul receptor va fi puternic deteriorat de aceste evacuări.~~

~~(3) În cazul evacuărilor conforme cu dispozițiile articolului 6 și în cazul evacuării de nămoluri în apele de suprafață, statele membre stabilesc o supraveghere și efectuează orice studiu care poate fi necesar pentru a garanta că deversarea sau evacuarea de nămoluri nu deteriorează mediul.~~

~~(4) Informațiile colectate de autoritățile competente sau de organismele corespunzătoare în conformitate cu alineatele (1), (2) și (3) se păstrează în statul membru și se pun la dispoziția Comisiei în decurs de șase luni de la primirea unei cereri în acest sens.~~

↓ 1137/2008 articolul 1 și anexa 4
punctul 2

~~(5) Comisia poate formula orientări privind monitorizarea menționată la alineatele (1), (2) și (3), în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 18 alineatul (2).~~

↓ nou

(2) În ceea ce privește toate aglomerările cu cel puțin 10 000 de locuitori echivalenți, statele membre se asigură că autoritățile competente monitorizează concentrația și încărcările poluanților proveniți din supraîncărcarea cu apă ca urmare a furtunilor și din scurgerile de apă urbane evacuate în corpurile de apă.

(3) În ceea ce privește toate aglomerările cu cel puțin 10 000 de locuitori, statele membre monitorizează, la intrarea și ieșirea stațiilor de epurare a apelor uzate urbane, concentrația și încărcările următoarelor elemente din apele uzate urbane:

(a) poluanții enumerați în:

(i) anexele VIII și X la Directiva 2000/60/CE, anexa la Directiva 2008/105/CE, anexa I la Directiva 2006/118/CE și partea B din anexa II la Directiva 2006/118/CE;

(ii) anexa la Decizia 2455/2001/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁷⁷;

(iii) anexa II la Regulamentul (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului⁷⁸;

(iv) anexele I și II la Directiva 86/278/CEE.

(b) parametri enumerați în partea B din anexa III la Directiva (UE) 2020/2184, în cazul în care apele uzate urbane sunt evacuate într-un bazin hidrografic menționat la articolul 8 din directiva respectivă;

(c) prezența microplasticelor.

În ceea ce privește toate aglomerările cu cel puțin 10 000 de locuitori, statele membre monitorizează prezența microplasticelor în nămoluri.

⁷⁷ Decizia nr. 2455/2001/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2001 de stabilire a unei liste de substanțe prioritare în domeniul apei și de modificare a Directivei 2000/60/CE (text cu relevanță pentru SEE) (JO L 331, 15.12.2001, p. 1).

⁷⁸ Regulamentul (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 ianuarie 2006 de instituire a unui registru european al emisiilor și transferului de poluanți și de modificare a Directivelor 91/689/CEE și 96/61/CE ale Consiliului (text cu relevanță pentru SEE) JO L 33, 4.2.2006, p. 1.

Monitorizarea menționată la primul și al doilea paragraf se efectuează cu următoarea periodicitate:

(a) cel puțin două probe pe an, cu maximum 6 luni între probe, pentru aglomerările cu cel puțin 100 000 de locuitori echivalenți;

(b) cel puțin o probă la fiecare 2 ani pentru aglomerările cu un număr de locuitori echivalenți cuprins între 10 000 și 100 000.

Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare în conformitate cu procedura menționată la articolul 28 pentru a asigura o aplicare uniformă a prezentei directive prin stabilirea unei metodologii de măsurare a microplasticelor în apele uzate urbane și nămoluri.

↓ 91/271/CEE

~~Articolul 16~~

~~Fără a aduce atingere punerii în aplicare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului din 7 iunie 1990 privind libertatea de acces la informații privind mediul⁷⁹, statele membre asigură publicarea la fiecare doi ani, de către autoritățile și organismele în cauză, a unui raport de situație privind evacuarea apelor urbane reziduale și a nămolurilor din sectorul lor. Statele membre transmit aceste rapoarte Comisiei îndată după publicarea lor.~~

↓ nou

Articolul 22

Informații privind monitorizarea punerii în aplicare

(1) Statele membre, asistate de Agenția Europeană de Mediu (AEM):

(a) până la 31 decembrie 2025, configurează un set de date care conține informații culese în conformitate cu articolul 21, inclusiv informații privind parametrii menționați la articolul 21 alineatul (1) litera (a), și rezultatele testelor cu privire la criteriile de acceptare/respingere stabilite în partea D din anexa I și, ulterior, actualizează anual acest set de date;

(b) până la 31 decembrie 2025, configurează un set de date care indică procentul de ape uzate urbane care sunt colectate și epurate în conformitate cu articolul 3 și, ulterior, actualizează anual acest set de date;

(c) până la 31 decembrie 2025, configurează un set de date care conține informații cu privire la măsurile luate pentru punerea în aplicare a articolului 4 alineatul (4) și la procentajul sarcinii de ape uzate urbane din aglomerările cu peste 2 000 de locuitori echivalenți care sunt epurate în sisteme individuale și, ulterior, actualizează anual acest set de date;

(d) până la 31 decembrie 2025, configurează un set de date care conține informații privind numărul de probe recoltate și numărul de probe prelevate în conformitate cu partea D din anexa I care nu sunt conforme;

⁷⁹ JO L 158, 23.6.1990, p. 56.

(e) până la 31 decembrie 2025, configurează un set de date care conține informații privind emisiile de gaze cu efect de seră, defalcate în diferitele tipuri de gaze și în energie totală utilizată și energie din surse regenerabile produsă de fiecare stație de epurare a apelor uzate urbane cu cel puțin 10 000 de locuitori echivalenți, precum și un calcul al procentului de realizare a obiectivelor stabilite la articolul 11 alineatul (2) și, ulterior, actualizează anual acest set de date;

(f) până la 31 decembrie 2025, configurează un set de date care conține informații privind măsurile luate în conformitate cu punctul 3 din anexa V și, ulterior, actualizează anual acest set de date;

(g) până la 31 decembrie 2025, configurează un set de date care conține rezultatele monitorizării menționate la articolul 17 alineatele (1) și (4), ulterior, actualizează anual acest set de date;

(h) până la 31 decembrie 2025, configurează un set de date care conține lista zonelor identificate ca zone sensibile la eutrofizare în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) și, ulterior, actualizează acest set de date la fiecare 5 ani;

(e) până la 31 decembrie 2030, configurează un set de date care conține lista zonelor identificate ca zone în care concentrația sau acumularea de micropoluanti reprezintă un risc pentru sănătatea umană sau pentru mediu în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) și, ulterior, actualizează acest set de date la fiecare 5 ani;

(j) până la 12 ianuarie 2029, configurează un set de date care conține informații privind măsurile luate pentru îmbunătățirea accesului la salubritate în conformitate cu articolul 19, inclusiv informații privind procentul de populație care are acces la salubritate și, ulterior, actualizează acest set de date la fiecare 6 ani.

(2) Statele membre se asigură că Comisia și AEM au acces permanent la seturile de date menționate la alineatul (1).

(3) Informațiile raportate de statele membre în conformitate cu articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 166/2006 se iau în considerare pentru raportarea prevăzută la prezentul articol.

În ceea ce privește informațiile menționate la alineatul (1), AEM oferă publicului acces la datele relevante prin intermediul Registrului European al Poluanților Emiși și Transferați, instituit în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2006/166.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare care să precizeze formatul pentru transmiterea informațiilor menționate la alineatul (1). Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 28 alineatul (2).

↓ 91/271/CEE (adaptat)
⇒ nou

Articolul ~~23~~17

⊗ Programul național de punere în aplicare ⊗

(1) Statele membre stabilesc ⇒ până la [OP este rugat să insereze data = ultima zi a celei de a douăzeci și treia luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive], ⇐ ~~până la 31 decembrie 1993~~, un program ⊗ național ⊗ de punere în aplicare a prezentei directive.

↓ nou

Aceste programe cuprind următoarele:

- (a) o evaluare a nivelului de punere în aplicare a articolelor 3-8;
- (b) identificarea și planificarea investițiilor necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive pentru fiecare aglomerare, inclusiv o estimare financiară orientativă și o prioritizare a investițiilor legate de dimensiunea aglomerării și de impactul asupra mediului al apelor uzate urbane neepurate;
- (c) o estimare a investițiilor necesare pentru reînnoirea infrastructurilor existente de epurare a apelor uzate urbane, inclusiv pentru reînnoirea sistemelor de colectare, în funcție de vechimea și de ratele de amortizare ale acestora;
- (d) identificarea sau cel puțin indicarea surselor potențiale de finanțare publică, atunci când aceasta este necesară pentru a completa taxele de utilizare.

↓ 2013/64/UE articolul 1 punctul 5 litera (a) (adaptat)

~~Prin derogare de la primul paragraf, în ceea ce privește Mayotte, Franța stabilește un program pentru punerea în aplicare a prezentei directive până la 30 iunie 2014.~~

↓ 91/271/CEE (adaptat)

~~(2) Statele membre transmit Comisiei informațiile privind programul până la 30 iunie 1994.~~

↓ 2013/64/UE articolul 1 punctul 5 litera (b) (adaptat)

~~Prin derogare de la primul paragraf, în ceea ce privește Mayotte, Franța pune la dispoziția Comisiei informații privind programul până la 31 decembrie 2014.~~

↓ nou

(2) Până la ...[OP este rugat să insereze data = ultima zi a celei de-a treizeci și cincea luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive], statele membre prezintă Comisiei programele naționale de punere în aplicare, cu excepția cazului în care demonstrează, pe baza rezultatelor monitorizării menționate la articolul 21, că aceste programe sunt conforme cu articolele 3-8.

↓ 91/271/CEE

~~(3) După caz, statele membre transmit Comisiei, la fiecare doi ani, o actualizare a informațiilor prevăzute la alineatul (2), până la 30 iunie.~~

↓ nou

(3) Statele membre își actualizează programele naționale de punere în aplicare cel puțin la fiecare 5 ani. Acestea le prezintă Comisiei până la 31 decembrie, cu excepția cazului în care pot demonstra că sunt conforme cu articolele 3-8.

↓ 1137/2008 articolul 1 și anexa 4
punctul 2

~~(4) Comisia stabilește, în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 18 alineatul (2), metodele și formatul care urmează a fi adoptate pentru raportarea privind programele naționale. Orice modificări ale metodelor și formatelor respective se adoptă în conformitate cu respectiva procedură.~~

↓ nou

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare de stabilire a metodelor și formatelor pentru transmiterea programelor naționale de punere în aplicare. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 28 alineatul (2).

↓ 91/271/CEE

~~(5) Comisia efectuează, la fiecare doi ani, o examinare și o evaluare a informațiilor pe care le-a primit în conformitate cu alineatele (2) și (3) și publică un raport în acest sens.~~

↓ nou

Articolul 24

Informarea publicului

(1) Statele membre se asigură că, în fiecare aglomerare, se pun la dispoziția publicului, online, într-un mod ușor de utilizat și personalizat, informații adecvate și actualizate privind colectarea și epurarea apelor uzate urbane. Informațiile includ cel puțin datele enumerate în anexa VI.

Informațiile menționate la alineatul (1) se furnizează și prin alte mijloace, în urma unei cereri justificate.

(2) Statele membre se asigură că toate persoanele conectate la sistemele de colectare primesc, la intervale regulate și cel puțin o dată pe an, într-o formă cât mai potrivită, inclusiv prin intermediul facturii sau al unor aplicații inteligente, fără să trebuiască să le solicite, următoarele informații:

(a) informații privind conformitatea colectării și epurării apelor uzate urbane cu articolele 3, 4, 6, 7 și 8, inclusiv o comparație între emisiile efective de poluanți în apele receptoare și valorile limită stabilite în tabelele 1, 2 și 3 din anexa I;

(b) volumul sau volumul estimat, exprimat în metri cubi, al apelor uzate urbane colectate și epurate, anual sau pentru fiecare perioadă de facturare, corespunzător gospodăriei sau entității conectate, împreună cu tendințele anuale și prețul colectării și epurării apelor uzate urbane pentru gospodărie (cost pe litru și pe metru cub);

(c) o comparație a volumului anual al sarcinii de ape uzate urbane colectate și epurate corespunzătoare gospodăriei, pe an, și indicarea volumului mediu corespunzător unei gospodării din aglomerarea în cauză;

(d) un link către conținutul online menționat la alineatul (1).

(3) Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 27 pentru a modifica alineatul (2) și anexa VI prin actualizarea informațiilor care trebuie să fie puse online la dispoziția publicului și a persoanelor conectate la sistemele de colectare, în vederea adaptării acestor cerințe la progresele tehnice și la disponibilitatea datelor din domeniu.

(4) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare în care să specifice formatul și metodele de prezentare a informațiilor care trebuie să fie furnizate în conformitate cu alineatele (1) și (2). Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 28 alineatul (2).

Articolul 25

Accesul la justiție

(1) Statele membre se asigură că, în conformitate cu sistemul juridic național aplicabil, membrii publicului interesat au acces la o cale de atac în fața unei instanțe sau a unui alt organism independent și imparțial stabilit prin lege, pentru a putea contesta legalitatea de fond sau de procedură a deciziilor sau a actelor ori a omisiunilor care intră sub incidența articolelor 6, 7 și 8 din prezenta directivă, atunci când este îndeplinită cel puțin una dintre următoarele condiții:

(a) aceștia au un interes suficient;

(b) aceștia susțin că li s-a încălcat un drept, atunci când dispozițiile de procedură administrativă ale unui stat membru impun această condiție preliminară.

Calea de atac trebuie să fie corectă, echitabilă, rapidă și cu un cost care să nu fie prohibitiv și să prevadă mecanisme adecvate și eficiente în materie de măsuri reparatorii, inclusiv prin măsuri provizorii, după caz.

(2) Statele membre hotărăsc în ce etapă a procedurii pot fi atacate deciziile, actele sau omisiunile menționate la alineatul (1).

Articolul 26

Despăgubiri

(1) Statele membre se asigură că, în situația în care se produce un prejudiciu pentru sănătatea umană ca urmare a încălcării măsurilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive, persoanele afectate au dreptul de a solicita și de a obține despăgubiri pentru prejudiciul respectiv de la persoanele fizice sau juridice relevante și, după caz, de la autoritățile competente relevante responsabile de situația de încălcare.

(2) Statele membre se asigură că, în calitate de membri ai publicului interesat, organizațiile neguvernamentale care promovează protecția sănătății umane sau a mediului și care îndeplinesc condițiile prevăzute de dreptul intern sunt autorizate să reprezinte persoanele afectate și să introducă acțiuni colective în despăgubire. Statele membre se asigură că o cerere de despăgubire pentru o încălcare ce generează un prejudiciu nu poate fi introdusă de două ori – de către persoanele afectate și de către organizațiile neguvernamentale menționate la prezentul alineat.

(3) Statele membre se asigură că normele și procedurile naționale referitoare la cererile de despăgubire sunt concepute și aplicate astfel încât să nu facă imposibilă sau excesiv de dificilă exercitarea dreptului la despăgubiri pentru prejudiciile cauzate de o încălcare a drepturilor prevăzute la alineatul (1).

(4) În cazul unei cereri de despăgubire în conformitate cu alineatul (1), susținută de dovezi pe baza cărora se poate presupune că există o legătură de cauzalitate între prejudiciu și încălcare, statele membre se asigură că sarcina de a dovedi că încălcarea nu a cauzat sau nu a contribuit la prejudiciu îi revine persoanei responsabile de încălcare.

(5) Statele membre se asigură că termenele de prescripție pentru introducerea acțiunilor în despăgubire menționate la alineatul (1) nu sunt mai scurte de 5 ani. Aceste termene nu încep să curgă decât după încetarea încălcării și după ce persoana care solicită despăgubirea știe că a suferit un prejudiciu ca urmare a unei încălcări a dispozițiilor de la alineatul (1).

Articolul 27

Exercitarea delegării

(1) Competența de a adopta acte delegate îi este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 4 alineatul (3), articolul 6 alineatul (3), articolul 7 alineatul (4), articolul 8 alineatul (5), articolul 14 alineatul (3), articolul 20 alineatul (2) și articolul 24 alineatul (3) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la [OP este rugat să insereze data = data intrării în vigoare a prezentei directive]. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 4 alineatul (3), articolul 6 alineatul (3), articolul 7 alineatul (4), articolul 8 alineatul (5), articolul 14 alineatul (3), articolul 20 alineatul (2) și articolul 24 alineatul (3) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau de la o dată ulterioară indicată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității oricăror alte acte delegate deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 4 alineatul (3), al articolului 6 alineatul (3), al articolului 7 alineatul (4), al articolului 8 alineatul (5), al articolului 14 alineatul (3), al articolului 20 alineatul (2) sau al articolului 24 alineatul (3) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Termenul în cauză se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

↓ 1882/2003 articolul 3 și anexa III.21 (adaptat)

Articolul 28~~18~~

☒ Comitetul ☒

(1) Comisia este asistată de ~~un comitet~~ ☒ comitetul ☒ ☒ pentru adaptarea la progresele științifice și tehnice și punerea în aplicare a Directivei privind epurarea apelor uzate urbane ☒.

↓ 1137/2008 articolul 1 și anexa 4 punctul 2

~~(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.~~

~~Termenul prevăzut la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.~~

~~(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.~~

↓ nou

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 29

Sanctiuni

(1) Statele membre stabilesc regulile privind sancțiunile care se aplică în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că acestea sunt puse în aplicare. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare. Acestea includ, după caz, sancțiuni financiare proporționale cu cifra de afaceri a persoanei juridice sau cu salariul persoanei fizice care a comis încălcarea, ținând seama de particularitățile întreprinderilor mici și mijlocii.

(2) Statele membre se asigură că sancțiunile stabilite în temeiul prezentului articol țin seama în mod corespunzător de următoarele, după caz:

(a) natura, gravitatea și amploarea încălcării;

(b) caracterul – intenționat sau din neglijență – al încălcării;

(c) populația sau mediul afectat de încălcare, ținând seama de impactul încălcării asupra obiectivului de a atinge un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului.

(3) Statele membre notifică Comisiei normele și măsurile menționate la alineatul (1) fără întârzieri nejustificate și îi comunică acesteia orice modificare ulterioară a acestora.

Articolul 30

Evaluarea

(1) Până la 31 decembrie 2030 și până la 31 decembrie 2040, Comisia efectuează evaluări ale prezentei directive, în special pe baza următoarelor elemente:

- (a) experiența dobândită în cursul punerii în aplicare a prezentei directive;
- (b) seturile de date menționate la articolul 22 alineatul (1);
- (c) datele științifice, analitice și epidemiologice relevante, inclusiv rezultatele proiectelor de cercetare finanțate de Uniune;
- (d) recomandările OMS, dacă există;
- (e) o analiză a eventualei necesități de a adapta lista de produse care urmează să facă obiectul răspunderii extinse a producătorilor în funcție de evoluția gamei de produse introduse pe piață, de îmbunătățirea cunoștințelor cu privire la prezența micropoluantilor în apele uzate și la impactul acestora asupra sănătății publice și a mediului, precum și de datele provenite din noile obligații de monitorizare a micropoluantilor la intrarea și ieșirea stațiilor de epurare a apelor uzate urbane.

Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor un raport care cuprinde principalele constatări ale evaluării menționate la primul paragraf.

(2) Statele membre îi furnizează Comisiei informațiile necesare pentru întocmirea raportului menționat la alineatul (1) al doilea paragraf.

Articolul 31

Revizuire

La fiecare cinci ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive, însoțit, în cazul în care Comisia consideră oportun, de propuneri legislative relevante.

Articolul 32

Abrogare și dispoziții tranzitorii

(1) Directiva 91/271/CE, modificată prin actele menționate în partea A din anexa VII la prezenta directivă, se abrogă de la [OP este rugat să introducă data = prima zi a celei de a douăzeci și patra luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive], fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre legate de termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor menționate în partea B din anexa VII la prezenta directivă.

↓ nou

(2) Articolul 3 alineatul (1) și articolul 6 alineatul (1) se aplică de la 31 decembrie 2027 în ceea ce privește Mayotte.

(3) În ceea ce privește evacuările de ape uzate urbane care sunt epurate de stații de epurare a apelor uzate urbane care epurează o sarcină de cel puțin 100 000 de locuitori echivalenți și care nu trebuie să respecte cerințele stabilite la articolul 7 alineatul (1) până la 31 decembrie 2030, articolul 5 din Directiva 91/271/CE a Consiliului continuă să se aplice până la 31 decembrie 2035.

În ceea ce privește evacuările de ape uzate urbane de la aglomerări cu un număr de locuitori echivalenți cuprins între 10 000 și 100 000 care nu trebuie să respecte cerințele stabilite la articolul 7 alineatul (3) până la 31 decembrie 2035, articolul 5 din Directiva 91/271/CE a Consiliului continuă să se aplice până la 31 decembrie 2040.

(4) Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa [VIII].

↓ 91/271/CEE (adaptat)
⇒ nou

Articolul ~~33~~49

☒ Transpunere ☒

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma ⇒ articolelor [...] și anexelor [...] [a se indica articolele și anexele cărora li s-au adus modificări de fond în comparație cu directivele abrogate] până la [OP este rugat să introducă data = ultima zi a celei de a douăzeci și treia luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive] ⇐ ~~până la 30 iunie 1993~~. Statele membre ~~informează de îndată Comisia~~ ☒ comunică imediat Comisiei textul măsurilor respective ☒ ~~cu privire la aceasta~~.

~~(2)~~ Atunci când statele membre adoptă măsurile ☒ respective ☒ ~~menționate la alineatul~~ (1), acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. ☒ Acestea conțin, de asemenea, o mențiune care precizează că trimiterile, în acte cu putere de lege și acte administrative în vigoare, la directiva abrogată prin prezenta directivă se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă. ☒ Statele membre stabilesc ~~modalitatea~~ ☒ modalitățile ☒ de efectuare a acestei trimiteri ☒ și de formulare a acestei mențiuni ☒.

~~(2)~~ Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care la adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 34

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolele [...] și anexele [...] [a se indica articolele și anexele care sunt **neschimbate** în comparație cu directiva abrogată] se aplică de la [...] [OP este rugat să introducă data = prima zi a celei de a douăzeci și patra luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive].

↓ 91/271/CEE (adaptat)

Articolul ~~3520~~

⊗ Destinatari ⊗

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Parlamentul European,
Președintele*

*Pentru Consiliu,
Președintele*